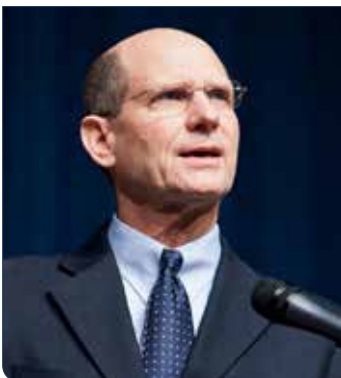

2017. JANUÁR: 20 ÉV TELT EL A NET`96 ÓTA – GONDOLATOK A „ROMÁNIA KRISZTUSÉRT” KAMPÁNY ELŐTT
+ A HIT AZ UTOLSÓ IDŐK NAPJAIBAN + JÉZUS – AZ „ELSŐSZÜLÖTT” + AZ EVANGÉLIUM ÉS AZ APOKALIPTIKUS
IRODALOM KAPCSOLATA (III) + A JELENÉSEK HÁROM ANGYALA (1) + EGY PERCNYI CSEND

Adventszemle

HAVONTA MEGJELENŐ TÁJÉKOZTATÓ ÉS GONDOLATÉBRESZTŐ FOLYOIRAT A KRISZTUS VISSZAJÖVETÉLET VÁRÓKNAK

A misszió a „Net`96” és a „Románia Krisztusért! – 2017” között

Adventszemle

„Íme, Én hamar eljövök...”

Küldetésünk, hogy Urunkat, Jézus Krisztust dicsőítsük határtalan szeretete bizonyítékainak ismertetésével. Célunk az, hogy cikkeink és híreink által olvasóink jobban megismerjék a Megváltót, és reménykedve várják közeli eljövételét.

3 Vezércikk

Ștefan Tomoiagă
Újévi üzenet

4 Infó: Világegyház

A vallásszabadság
védelme egyházunk
elsőbbiséget élvező
feladata
Összehívás
Szucsáva: Isten kegyel-
méből!

6 A hónap témája

Adrian Bocăneanu
20 év telt el a NET'96 óta
– gondolatok a „Románia
Krisztusért” kampány
előtt

10 Iletforrás prédikációkhoz

Traian Aldea
A hit az utolsó idők
napjaiban

12 Diákélet

Alexandra Muscalu
AMICUS Kolozsvár

14 Teológia

Benone Lupu
Jézus – az „Elsőszülött”

19 Proféciák

Daniel Olariu
Az evangélium és az
apokaliptikus irodalom
kapcsolata (III)

23 Ismerjük meg adventista családunkat

A petrovakrasznai
gyülekezet
Salamon-szigetek

24 Azonosságunk pillérei

Florin Lăiu
A Jelenések három
angyala (1)

29 Infó

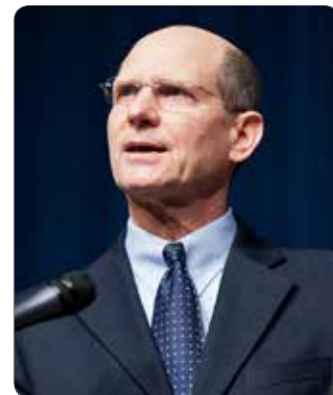
Gabriel Kadar
Florin Gheorghe Văduva
Áldott ősz Gheorghe
Doján

30 Gyermekek oldala

Alina Chirileanu
Tudtátok, hogy...
Igaz, vagy hamis állítás?
Növények a Bibliában

31 Szívtől szívnek

Georgel Pârlitu
Egy percnyi csend

*A feladat ránk hárul, hogy
tökéletesítsük megszentelő-
désünket. Amikor Isten látja,
hogy minden tőlünk telhető
megteszünk, segítségünkre
siet. Angyalok fognak támo-
gatni, s mi erősek leszünk,
mert Krisztus megerősít
bennünket. Ne hanyagold el
a titkos imát. Esedezz maga-
dért. Növekedjél a kegye-
lemben. Haladj előre. Ne
torpanj meg, ne fejlődj visz-
sza. Törj előre a győzelemre.
Bátorság az Ūrban, drága
fiacskám! Csatázz a hatal-
mas ellenféllel rövid ideig,
akkor szabadulás köszönt be,
s a fegyverzetet drága Meg-
váltónk lábához tehetjük.*

2017. január. A Romániai Hetednap Adventista Egyház hitnevelő és tájékoztató havilapja.
Megjelenik havonta az Unióbizottság irányításával.

Igazgató Balla Lóránd; Főszerkesztő Teodor Huțanu; Tanácsadók Ștefan Tomoiagă, Aurel Neațu, Eduard Călugăru, Florin Istrate, Mihai Maur, Iosif Pașca, Georgel Pârlitu, Szász Ernő; Különleges munkatársak Romică Sirbu, Dragoș Mușat, Daniel Chirileanu, Florian Ristea; Fordította és szerkesztette Zakariás Loránd; Tördelés Szócs Erzsébet; Levelezési cím Curierul Adventist (Adventszemle), str. Cuza Vodă, nr. 12, Cluj-Napoca, jud. Cluj, cod 400107; Tel. 0740-100015; E-mail zakariaslorand@yahoo.fr; Website www.curieruladventist.ro; Nyomtatás Tipografia Fast Print, Șos. Cernica, nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov; Tel. 021/323 0020, Fax 021/323 0040

ISSN 1842 - 3361

ÚJÉVI ÜZENET

Habár sokunk számára az évek közötti küszöb átlépése az ünneplés és az öröm alkalma, az évek múlása elszomorít. Szeretnénk visszafordítani az időt, vagy legalábbis egy helyben tartani.

Ez újabb kegyelmi év kezdetén – amely év közelebb visz bizodalunk, Krisztus visszajövetelébe vetett reményünk teljesedéséhez –, fogadjatok el tőlem néhány jó tanácsot. Talán nem fognak nagy népszerűségnek örvendeni, mégis bízom abban, hogy a jó úton fognak vezetni benneteket.

Éhezétek az igazságot! A Szilveszter-éjjeli ünnepi asztal biztosan gazdagon és szépen meg volt terítve. Kívánom, hogy ilyen asztalotok legyen egész évben! De akkor miért maradunk éhesek? Máté evangéliuma 5:6 versében Jézus maga kívánja ezt nekünk: „Boldogok, akik éheznek és szomjúhozak az igazságot: mert ők megelégtetnek.” A dolgok utáni kívánság nem vezet üdösség utáni kívánsághoz. A Megváltó élete – a betlehemi jászoltól egészen Golgota keresztségig – csillapíthatatlan éhség volt az Atya akaratának teljesítésére.

Másodsorban fogadjátok örömmel a váratlan pillanatokat! Minden év tarsolyában számos is-

meretlen dolog rejtőzik, én azonban arra kérlek, hogy ajtótokra tűzzétek ki Péter apostol szavait: „Minden gondotokat ő reá vessétek, mert néki gondja van reátok” (1Pt 5:7). 2017-re a romániai Hetednapos Adventista Egyház felhívást intéz a gyermekekhez és ifjakhoz, férfiakhoz és nőkhez, mindazokhoz, akik üdvözülni akarnak, hogy részesüljenek minden idők keresztyeinek eszményéből, és pedig, hogy Hozzá hasonlókka váljanak. Igen: Jézushoz hasonlóvá! Micsoda előjog számunkra, hogy lehetőségünk van több mint 2000 helyszínen prédikálni az országban az evangéliumot. Csatlakozzatok ehhez a kampányhoz, és gazdag áldásban lesz részetek!

Ezen új év kezdetén tehát meghívlak benneteket, hogy éhezétek és szomjúhozátok Isten Igéjét, fogadjátok örömmel a váratlan eseményeket, és a fentről származó erő által váljatok Hozzá hasonlóvá! ■

Ștefan Tomoiagă, a Román Unió elnöke

**ÉHEZZÉTEK AZ
IGAZSÁGOT!
STEFAN
TOMOIAGA**

EZEN ÚJ ÉV KEZDETÉN MEGHÍVLAK BENNETEKET, HOGY ÉHEZZÉTEK ÉS SZOMJÚHOZÁTOK ISTEN IGÉJÉT, FOGADJÁTOK ÖRÖMMEL A VÁRATLAN ESEMÉNYEKET, ÉS A FENTRŐL SZÁRMAZÓ ERŐ ÁLTAL VÁLJATOK HOZZÁ HASONLÓVÁ!

Ébredés és Reform te, családot, gyülekezetet, felebarátaid

Gyermekek! „Remélem, hogy jól rendezett étellel, istenfélő magaviselettel ékesíted hitvallásodat. Jaj, légy buzgó, légy lelkiismeretes és kitarító igyekezetekben! Vigyázz és imádkozzál! Ápd az alázatot és szelídséget! Ez Isten jóváhagyásával fog találkozni. Rejtsd el magad Jézusban. Áldozd fel önszeretetedet és önhittségedet! Válgj alkalmassá a gazdag keresztyén tapasztalatra, lelki életre, hogy hasznavehető légy bármely tisztségben, melyet Isten elvár tőled, hogy betölts. Törekedj alapos szívbeli változásra, felületes javulás nem fogja kiállni az ítélet vizsgáját. Törekedj alapos eltávolodásra a világtól! Ne szennyezd be kezedet, ne legyen folt szíveden, jellemeden a világ romlása által. Maradj távol a világtól, légy más! Isten szólít: »Menjete ki közülük, és szakadjatok el tőlük! – azt mondja az Úr. – Tisztátalant se illessetek! Akkor magamhoz fogadlak titeket, és leszek néktek Atyátok, és ti fiaimmá és lányaimmá lesztek azt mondja a mindenható Úr» (2Kor 6:17-18). »Mivelhogy azért ilyen ígéret birtokában vagyunk, szeret- teim, tisztítsuk meg magunkat minden testi és lelki tisztátalan-

Év eleji szülői felhívás

ságtól, Isten félelmében vivén véghez a mi megszentelődésünket» (2Kor 7:1).

A feladat ránk hárul, hogy tökéletesítsük megszentelődésünket. Mikor Isten látja, hogy minden tőlünk telhető megteszünk, segítségünkre siet. Angyalok fognak támogatni, s mi erősek leszünk, mert Krisztus megerősít bennünket. Ne hanyagold el a titkos imát. Esedez magadért. Növekedjél a kegyelemben. Haladj előre. Ne torpanj meg, ne fejlődj vissza. Törj előre a győzelemre. Bátorság az Úrban, drága fiacskám! Csatázz a hatalmas ellenféllel rövid ideig, akkor szabadulás köszönt be, s a fegyverzetet drága Megváltónk lábához tehetjük. Küzd át magadat minden akadályon! Ha a jövő homályosnak tűnik, remélj és higgy továbbra is! A fellegek el fognak tűnni, s a fény ismét tündökölni fog. Dicsérd az Urat, mondja szívem, dicsérd őt, amiért mindent megtett értünk – apádért és értem. Kezd el helyesen az új évet: Anyád!”

(Ellen G. White, *Bizonyágtételek*, 1/558–559)

A VALLÁSSZABADSÁG VÉDELME EGYHÁZUNK ELSŐBBSÉGET ÉLVEZŐ FELADATA

A TALÁLKOZÓ KERETÉBEN AZ ADVENTISTA KÉPVISELŐ KIJELENTETTE, HOGY AZ ADVENTISTÁK TELJES MÉRTÉKBEN SZÍVÜGYÜKNEK TEKINTIK A VALLÁSSZABADSÁG VÉDELME TITKÁT ÉS HIRDETÉSÉT MINDEN EMBER SZÁMÁRA, FÜGGETLENÜL ATTÓL, HOGY MILYEN VALLÁSOS HAGYOMÁNYOKKAL RENDELKEZIK.

Avallásszabadság védelmezése egyházunk elsőbbséget élvező feladata” – nyilatkozta Nelu Burcea képviselőnk az ENSZ különleges meg-bízottjának. A találkozón megvitatták, hogy milyen kihívásokkal kell megküzdeniük a vallásszabadság védelmezőinek a világ különböző részein.

A Hetednapos Adventista Egyház képviselője az ENSZ-ben, Nelu Burcea találkozott Ahmed Shaheeddel, az ENSZ újonnan megválasztott, vallás- és lelkiismereti ügyekért felelős különmegbízottjával, hogy ismertesse az Adventista Egyház álláspontját a vallásszabadság kérdéseit illetően. A találkozó keretében az adventista képviselő kijelentette, hogy az adventisták teljes mértékben szívügyüknek tekintik a vallásszabadság védelmét és hirdetését minden ember számára, függetlenül attól, hogy milyen vallásos hagyományokkal rendelkezik.

Nelu Burcea, az Adventista Világegyház Vallásszabadság és Hivatalos Kapcsolatok Osztályának társigazgatója 2016 novemberében találkozott Ahmed Shaheeddel. Shaheed Maldív-szigeteki politikus és diplomata. Kinevezését megelőzően az ENSZ emberjogi megfigyelője volt Iránban.

„Figyelemmel kísértem dr. Shaheed ENSZ-megfigyelői szolgálatát, amelyet Iránban teljesített, és meglepett, hogy mennyire szenvedélyesen

kelt a védtelenek és a szabad szólás jogát gyakorolni kívánók védelmére” – mondta Nelu Burcea. – „A beszélgetés alatt ez a benyomásom még inkább igazolódott. Értékelem a lehetőséget, hogy együtt dolgozhatok dr. Shaheeddel a legfontosabb szabadság – a hit és az imádat szabadsága – védelme érdekében.”

A találkozó alkalmat kínált Nelu Burcea számára, hogy bemutassa dr. Shaheednek mindazt, amit az Adventista Egyház 150 éves történelme alatt a vallásszabadság érdekében tett. A beszélgetés ezután kitért a lelkiismereti szabadságnak a világ különböző részein tapasztalható problémáira.

Shaheed Heiner Bielefeldt-et váltotta ebben a tisztségben, aki 2010 augusztusa óta volt az ENSZ vallásügyekért felelős különmegbízottja. „Most, szolgálata kezdetén, dr. Shaheednek lehetősége van elődje, Bielefeldt professzor elkötelezett munkájára építeni” – mondta dr. Ganoune Diop, a Generál Konferencia Vallásszabadság és Hivatalos Kapcsolatok Osztályának igazgatója. Diop, aki a múltban szintén képviselte egyházunkat az ENSZ-ben, éveken át szorosan együttműködött Bielefeldt-del, akit a vallásszabadság kimagasló, hatékony és érzékeny védelmezőjeként jellemzett, aki bátran kiállt a kisebbségek védelméért, és mindazokért, akik ellenséges környezetben, elnyomó rendszerek kormányzása alatt kénytelenek élni. „Kívánom, hogy dr. Shaheed folytassa a Bielefeldt-től átvett irányvonalt” – mondta Ganoune Diop.

Az egyházunkat az ENSZ-ben képviselő Nelu Burcea gyakran utazik a Szervezet New York-i és genfi székhelyére, hogy találkozókra vegyen részt, többek között az ENSZ Emberjogi Tanácsának üléseire is, amelyekre évente legkevesebb háromszor kerül sor. Küldetésének lényege hirdetni az Adventista Egyház értékeit a nemzetközi szinten, valamint pozitív kapcsolatokat kiépíteni mindazokkal, akik vallják egyházunk eszményeit az emberi jogokat és a humanitárius segítségnyújtást illetően. ■

(Forrás: ANN/Bettina Krause, kommunikációs igazgató, International Religious Liberty Association, 2016. december 5.)

ÖSSZEHÍVÁS

2017. április 23. és május 9. közötti időszakra hivatalosan összehívjuk az egyházterületek választói közgyűlését, a következő program szerint:

EGYHÁZTERÜLET	IDŐPONT	HELYSZÍN	KEZDÉS IDEJE
BÁNÁT	2017. V. 7.	Arad, Salem imaház, Augustin Doinaş u., 36.	9:00
MOLDVA	2017. V. 2.	Bákó, Központi gyülekezet, Energiei u., 23.	9:00
MUNTÉNIA	2017. IV. 23.	Adventista Teológia, Şoseaua Decebal, 11-13, Cernica	9:00
OLTÉNIA	2017. IV. 26.	Krajova, Központi gyülekezet, 24 Ianuarie u., 2.	9:00
ÉSZAK-ERDÉLY	2017. V. 9.	Kolozsvár, Speranța gyülekezet, Moșilor u., 47.	9:00
DÉL-ERDÉLY	2017. V. 4.	Marosvásárhely, „D” gyülekezet (a Konferencia székhelye), Predeal u., 120.	9:00

SZUCSÁVA: ISTEN KEGYELMÉBŐL!

Isten kegyelméből a Szucsáva megyei gyülekezetek ifjai, az év végén, amikor körülöttünk sokat beszélnek és énekelnek Jézus Urunk születéséről, zene, versek és igehirdetés által szolgálták felebarátaikat. A Beniamin Gavril vezette „AmaDeus” kórus több koncertet is adott, ezek közül kimagaslik a szucsávai fellépésük, a polgármesteri hivatal által felállított szabadtéri színpadon, a Kultúrpalota mellett. A gyülekezet tagjai, meghívottjaikkal együtt, akikhez nagyon sok arra járó zenekedvelő csatlakozott, Istent dicsőítő szavakkal és tapssal fejezték ki lelkesedésüket.

Teişanu Gabriela asszony, a „Bukovina” Kulturális Központ népművészeti tanácsadója, aki egy adott pillanatban együtt énekelt fiataljainkkal, a program végén könnyek közt mondta a következőket: „Ezen az estén szívünket megtöltötte Isten szeretete. Engedjük, hogy ez a mennyei szeretet általunk másokhoz is eljusson!”

Újszerű, felmagasztaló pillanatokat élhettünk át a szucsávai adventista gyülekezetben tartott program alatt is, amelyen sok vendégnek örvendhettünk. A koncertsorozat a megye más településein is folytatódott – például Fálticeni-ben és Mitoc-on –, a fiatalok szolgálatának „koronája” azonban a szucsávai „Julius Mall” bevásárlóközpontban adott koncert volt.

A szolgálat öröme, valamint a vágy, hogy „Hozzá hasonlóak” legyünk, a szucsávai gyülekezet Személyes Szolgálat Osztályának akciója során nyilatkozott meg igazán. A város több mint húsz szegény családja – amelyet a polgármesteri hivatal Szociális Osztályának alkalmazottával történt egyeztetés és a gyülekezet által végzett szociális ankét során választottunk ki – több éven keresztül kapott ajándécsomagokat, amelyeket a gyülekezet Jézushoz hasonlóan élő tagjai készítettek számukra. Köszönet Istennek ezért a kegyelemért! ■

Lejegyezte **Săvel Lupu**, lelkipásztor, Moldvai Egyházterület

20 ÉV TELT EL A NET`96 ÓTA – GONDOLATOK A „ROMÁNIA KRISZTUSÉRT” KAMPÁNY ELŐTT

EVANGELIZÁCIÓS PROGRAMJAINKBAN – ÍGY A NET-SOROZATOKBAN IS – A RÉSZTVEVŐK EL VOLTAK HÍVVA, HOGY HIT ÁLTAL ELFOGADJÁK A KRISZTUS ÁLTAL INGYEN FELKÍNÁLT ÜDVÖSSÉGET, MEGTAPASZTALJÁK AZ IGAZI MEGTÉRÉS LELKI ÉLMÉNYÉT, ÉS TOVÁBB MENVÉN EGY ISTEN AKARATA IRÁNT ENGEDELMES ÉLETET ÉLJENEK.

Ha ön 25-30 éves, vagy ennél több, és legalább húsz éve az Adventista Egyház tagja, elég nagy a valószínűsége annak, hogy emlékszik még a NET`96 elnevezésű evangelizációs eseményre. Nem csodálkoznék viszont azon, ha a NET`96-ról őrzött emlékeket átfednék a NET`98 vagy az 1999-ben tartott „Cselekedetek 2000” kampányról fennmaradt emlékek.

E húsz év elmúlására emlékeztünk Mark Finley, a NET`96 főelőadója november 9. és 14. közötti romániai látogatásával. Már megérkezése estéjén Finley lelkipásztor vendége volt egy emlékműsornak, amelyet a Speranța tévé sugárzott.¹ A következő napokban alkalmam volt elkísérni Finley testvért az ország néhány nagy városába – Bákóba, Marosvásárhelyre és Aradra –, ahol annak idején szintén megrendezték az eseményt. Finley testvér ezúttal is lenyűgözte hallgatóságát oly jellegzetes prédikálásával, mely a Szentírásra épít, és középpontjában Jézus Krisztus áll, aki reményt és bátorságot önt a hívő ember szívébe, hogy győzedelmes keresztény életet élhessen.² Marosvásárhelyen Finley testvér az ASI Országos Konvenciójának különleges meghívottja volt.

De térjünk vissza a történelemhez. Röviddel azután, hogy a műhold-közvetítések műszaki feltételei elérhetőkké váltak, és megkezdődött a videovetítők sorozatgyártása, az Adventista Egyház vezetői felismerték az új lehetőséget az evangélium hirdetésére. Egy gyülekezet istentiszteletét lefilmezhették, és szinte azonnal – egy műhold vagy műhold-rendszer segítségével – tovább közvetíthették egy másik gyülekezetbe, vagy bármely nyilvános terembe, ahol a felvételt egy helyi program keretében bemutatthatták. Egyrészt, ezen akkor még új műszaki eszközök által minden gyülekezetünk részesülhetett mindabból a jóból, amit egyházunk a prédikálás, az egyházi zene és az egészséges életmód orvostanáról nyújthatott. Ily módon gyülekezeteink – még kis taglétszámú közösségeink is – bátorítást kaptak, hogy aktívak legyenek, barátokat, ismerősöket hívjanak, tudván, hogy a legmagasabb színvonalú előadásban lesz részük. Másrészt pedig a tény, hogy egy időben

több száz, több ezer gyülekezet követhette figyelemmel az előadásokat, az összetartozás érzését gerjesztette, azt a fantasztikus érzést, hogy valami rendkívülinek a tanúi, és megtapasztalhatják az evangélium minden teremtetés felé történő hirdetésének csodálatos élményét.

Az élvonalban

A rendező Martin Doblmeier, aki nem adventista lévén három dokumentumfilmet is készített az adventizmusról, öt évvel ezelőtt egy tévéműsorban egy látszólag paradoxonnak tűnő tényről állapított meg: a hetednapos adventisták hiszik, hogy Mózes első könyvének első fejezeteit szó szerint kell értelmezni, mintegy az élet bolygónkon való megjelenésének leírásaként, ami viszont szembeállítja őket a tudóstársadalom legtöbb képviselőjével. Mindazonáltal ugyanazok az adventisták a tudományos kutatások élvonalához tartoznak, olyan területeken, mint az orvostudomány és a kommunikáció. Az adventisták voltak az elsők, akik a rádiót, majd a televíziót vallásos műsorok közvetítésére használták.

Ami a videoprogramok szatelliten keresztül történő közvetítését illeti, az adventisták voltak az elsők, akik a lehetőséget vallásos céljaik elérésére aknázták ki, de kétségkívül az elsők voltak, akik átfogó, öt-hat hétre kiterjedő evangelizációs kampányokat közvetítettek ily módon, hogy bemutassák a világnak az üdvözítő igazságot, ahogy azt Isten a Szentírásban kinyilatkoztatja. A keresztény rendezvények műholdas közvetítése addig két-három alkalmat ölelt fel. Ezek legfontosabb része az erőteljes felhívás volt Krisztus Üdvözítőként való azonnali elfogadására, a hitvallás utáni életről azonban nem sokat árultak el. Nekünk, adventistáknak, egész tanítás- és igazságrendszerünk van, amely elvezeti az embereket Krisztushoz, Üdvözítőként való elfogadására ösztönzi őket, de emellett arra is buzdít, hogy olyan életet éljenek, amelyben Ő az Úr az élet minden területén. Evangelizációs programjainkban – így a NET-sorozatokban is – a résztvevők el voltak hívva, hogy hit által elfogadják a Krisztus által

ingyen felkínált üdvösséget, megtapasztalják az igazi megtérés lelki élményét, és tovább menvén egy Isten akarata iránt engedelmes életet éljenek.

1995-ben sugározták az első ilyen jellegű evangelizációs programot az Egyesült Államokban. Ebből a pozitív tapasztalatból kiindulva azonnal elkezdődtek az előkészületei egy több kontinensen közvetített hasonló sorozatnak. A Speranța tévé emlékműsorában Finley testvér a közvetítőket nyilatkozta erről az eseményről: „Az egyház vezetősége megértette, hogy gyülekezeteink bevonhatóak egy globális folyamatba, és tovább mehetünk az evangelizáció hirdetésének útján, messzebb, mint tettük azt valaha. Ezer és ezer, különböző nyelvet beszélő, különböző kultúrához tartozó gyülekezet kapcsolódhat be ebbe a világszéles kampányba, amelynek keretében a hívők meghívhatják barátaikat az előadásokra, bárhol élnének a világon. A NET-típusú programok alapját a Krisztustól kapott megbízatás képezi, valamint a meggyőződés, hogy be kell mutatnunk Jézust minél több embernek.”

Románia bámulatos részvétele a programban

Elkezdődtek a NET`96 előkészületei. Az előadás színhelye a floridai Orlando volt, ahonnan a közvetítést átvette a Three Angels Broadcasting Network Médiatársaság (3ABN), ahol rámondták a szimultán fordításokat, több tíz nyelven. Ezt követően a videoállományt kiküldték a műholdra, és parabola-antennákkal a világ bármely pontján vételezhető volt a jel, amelyet videoprojektorokkal kivetítettek. Mark Finley lelkész – aki abban az időben az „It Is Written” (Meg van írva) című tévéműsor igazgatója volt – bízta meg az előadói feladattal, Brad Thorp lelkészt pedig a szervezéssel. Megfogalmazták a sorozat általános címét: „Felfedezések a próféciaokban – a 2000. év és túl azon.” A programok a lelki előadás mellett zenei betéteket és egészséges életmódot népszerűsítő bemutatásokat is tartalmaztak. A már említett emlékműsorban – Skype-on keresztül – a közvetítőket nyilatkozta Thorp testvér:

„Az ok, amiért egészségügyi előadásokat is beékelünk a programba, nyilvánvalóan az volt, hogy a Jézus nyomdokaiban járjunk. Szerettünk volna úgy dolgozni, mint Jézus, együttérzést tanúsítani az emberek iránt, és segítenünk nekik csökkenteni a szívbetegségek, daganatos betegségek vagy a diabétesz kialakulásának kockázatát, hogy egészséges, beteljesült, boldog életet élhessenek.”

Amikor szóba került a nemzetközi részvétel, Romániát nem is vették számításba! 1996 elején Thorp testvér, Aradon lévén egy evangelizációs

sorozat előadójaként, beszélt a jelenlévő lelkészekkel, és az egyház vezetőivel: „Szeretném, ha ti is tudnátok erről a programról, csakhogy ez nem nektek szól, két okból is: először is, ti már aktívak vagytok missziós szempontból, és nincs szükségetek ilyen módszerekre, másodsorban pedig túl drága számotokra.” Valóban, egyetlenegy felszerelés körülbelül 1700 dollárba került, amikor Romániában az átlagfizetés havi 75 dollár volt!

Valaki azonban ezt mondta Thorp testvérnek:

„Hátha mégis lesz nálunk is egy-két gyülekezet, amely képes lesz megvásárolni a szükséges felszerelést.” A hír gyorsan terjedt a lelkészek és a gyülekezetek között. A leglelkesebbek elkezdtek pénzt gyűjteni, és a példájukat többen követték. Sokan hoztak rendkívüli áldozatokat. A külföldön dolgozó testvérek is nagy mértékben segítettek. E lenyűgöző erőfeszítések láttán az Euro-Afrika Divízió ugyancsak felkarolt bennünket. Fél év alatt több mint 330 gyülekezet vásárolta meg az adás vételezését lehetővé tevő felszereléseket! Ezzel a számmal Románia több éven keresztül a második helyet foglalta el az Egyesült Államok mögött!

Terveket dolgoztunk ki, hogy azok a gyülekezetek is megtekinthessék a programokat, amelyek nem vásárolták meg a felszereléseket. Számukra videoszalagra rögzítettük a felvételeket. Voltak, akik hazavitték a kazettákat, és otthon, a barátaikkal nézték meg. Az említett emlékműsorban az egyik testvérnő vallomása is elhangzott. A férje – akinél éppen a NET`96 kezdése előtt előrehaladott daganatos betegséget diagnosztizáltak –, otthon, a betegágyán nézte meg az előadásokat, amelyek meggyőzték, és néhány hét múlva megterve adta át életét az Úrnak.

Miközben Finley testvérral a Speranța tévé műsorában beszélgettünk, valamint az együtt megtett országos körút idején nagyon meglepett, hogy milyen tisztán emlékezett egy-egy eseményre, például arra, hogy némely gyülekezetek milyen erőfeszítéseket tettek a felszerelés megvásárlásáért. Finley testvér többször is elmondta, hogy példamutató lelkesedésünk miként ébresztette fel a gazdagabb országok adventistáinak lelkiismeretét.

A műszaki feltételek megteremtése mellett nagy gözzel folyt az egyház lelki felkészítése is. Lucian Cristescu testvér az Unió részéről, valamint a hat egyházterület evangelizációs koordinátorai átfogó, imán és személyes odaszentelődésen alapuló programot dolgoztak ki, baráti kapcsola-

**TERJESZTVÉN A
VILAGOSSÁGOT
ADRIAN
BOCANEANU**

**AZ ADVENTISTÁK
VOLTAK AZ ELSŐK,
AKIK A RÁDIÓT,
MAJD A TELEVÍZIÓT
VALLÁSOS MŰSÓ-
ROK KÖZVETÍTÉ-
SÉRE HASZNÁLTÁK.**

tok kialakítására, a Szentírás tanulmányozására és a műholdas evangelizáción való részvételre bátorították a gyülekezeti tagokat.

Hít által legyőzött kételyek és nehézségek

Természetesen nem mindenki volt ugyanilyen lelkes és bizakodó. Egyesek nagyon szkeptikusak voltak azt illetően, hogy lesznek, akik estéről estére eljönnek a vetítésekre, mások meg attól idegenkedtek, hogy az imaházakban vetítésekre kerül majd sor.

A felszerelések röviddel a sorozat kezdése előtt érkeztek meg, s az üzembe állításuk nagyobb fejtörést okozott, mint gondoltuk volna, hiszen alig volt emberünk, aki értett volna ehhez. Mindezek ellenére az első estén gyakorlatilag minden, felszereléssel rendelkező gyülekezetünknek sikerült kapcsolatba lépnie a műhoddal és levetítenie a programokat. Az imatermek telve voltak, min-

denki lelkes volt, a szervezők szíve ima által állandó kapcsolatban volt a mennyei, hogy minden gördülékenyen történjék. A kezdést jelző, átható trombitaszó pontosan a meghatározott időpontban szólalt meg, majd Mark Finley testvér elkezdte prédikációját. Nagy előjog volt számomra, hogy én lehettem az ő román hangja. Ezer kilométerre Orlandótól és nyolcezer kilométerre Romániától hatalmas fülhallgatóval a fejemen, amelytől még a saját hangomat sem hallottam, félelemmel, majd egyre növekvő önbizalommal és lelkesedéssel, talán felelőtlenül is, belevettem magam a szimultán fordításba.

Jelenkori Püünkösöd

Nem tudom, hogy el tudjátok-e képzelni a termet, amelyben a szervezők a mintegy negyven fordítót elhelyezték... Az egymástól vékony falal elválasztott fülkékben a fordítók egyszerre beszéltek, sokszor hangerejük legmagasabb szintjén, gesztikulálva, mintha ők maguk lettek volna az előadók. Azt a zűrzavart méltán nevezhette volna bárki „Bábel-tornyának”. Mindez azonban Thorp testvért egy az evangélium többnyelvű hirdetése előtti tapasztalatra emlékeztette, és pedig Püünkösödre!

A fordítók előtt egy kis tévékészülék volt, amelyen a programot követték, egy mikrofon, és ami nagyon fontos volt: fülhallgató a fejükön, amelyen keresztül a hangjelet hallhatták. A fülhallgatónak megvolt az a szerepe is, hogy elszigetelje egymástól a fülünket és a szánkat – ha hallottuk volna a saját hangunkat, többé nem koncentrálnánk volna az előadó beszédére, amelyet le kellett fordítanunk, és a prédikációk fontos részei kimaradtak volna. Ugye, hogy ez azt a kapcsolatot szemlélteti, amely köztünk és Isten között kellene, hogy legyen, amikor imádkozunk, vagy amikor az Igét tanulmányozzuk? Kísértve vagyunk, hogy a saját hangunkat vagy az emberek véleményét halljuk meg, és amikor arra figyelünk, amit mi mondunk, szem elől tévesztjük azt, amit Isten akar üzenni számunkra. A Szentírás azt tanítja, hogy legyünk gyorsak az engedelmességben – ez a kulcsa az Istennel fenntartott igazi kapcsolatnak.

Amikor egy-egy este véget ért a program, vártam a híreket az országból – milyen volt az előadás fogadtatása, milyen rendkívüli események történtek odahaza, hányan voltak jelen az előadásokon. Jóllehet oly távol voltam Romániától, még sosem éreztem magam ennyire közel a hazai egyházhoz. A hírek pedig, amiket otthonról kaptam, egyenesen csodálatosak voltak: tagadhatatlanul bizonyították, hogy Isten cselekszik egyháza által. A látogatókat megnyerte a tiszta és élő bib-

liai üzenet. A hívek teljes szívvel a misszióknak éltek, és Isten megmutatta számukra belegegyezését: egy helyen annak ellenére működött a felszerelés, hogy nem volt megfelelően beállítva; egy másik helyen a látogatókat autójával szállító testvér csodálkozva tapasztalta, hogy benzintankjában nem csökkent az üzemanyagszint; ugyancsak egy másik helyen olyan személyek jöttek el az előadásokra, akikre a legkevésbé számítottak.

Elégge szegényes angol nyelvtudásommal, amellyel akkor rendelkeztem, lefordítottam ezeket a statisztikákat, híreket és tapasztalatokat, és tovább küldtem e-mailen (ez is újdonság volt még akkor) Finley testvérnek, a szervezőknek, a világ-egyház vezetőinek és országunk barátainak mindenütt a föld kerekén. És ezek a történetek megmaradtak. Csodálkoztam is körutunk során, hogy milyen sok részletre emlékezik Finley testvér. Tulajdonképpen egyszer sem kérte a segítségem, hogy felelevenítsek egyet s mást az akkor történtek közül, ellenben minden romániai prédikációjában beszélt ezen élményeiről, amelyeket az elmúlt húsz évnek sem sikerült kitörölnie az elméjéből.

De térjünk vissza 1996-hoz. Ahogy haladtunk előre a programmal, a Krisztus elfogadására tett felhívások egyre közvetlenebbekké váltak, az emberek szíve kezdett megnyílni, radikális döntések születtek, és vitathatatlan megtéréseknek lehettünk a tanúi. A sorozatot követő télen a nagy döntést meghozó személyeket felkészítettük a keresztségre. Az akkor megkeresztelték közt vannak, akik ma lelkipásztorok – például Daniel Popa, vagy Cristian Trenchea –, sokan mások presbiterek vagy misszionáriusok (néhányan közülük az emlékműsorba és a bákói vagy aradi megemlékező istentiszteletre is meghívást kaptak). Még ma is vannak olyan személyek, akik azt vallják, hogy a NET'96-nak köszönhetően kerültek igazán az Üdvözítő közelébe! Munkánk teljes eredményét majd csak a mennyben fogjuk meglátni.

A romániai egyház, amely évtizedeken keresztül el volt szigetelve az adventista világmozgalomtól, most végre megtapasztalhatta a misszióban való egységet, a nemzetközi szolidaritás érzését. Isten jóváhagyta a bizalmat, amellyel nekifogtunk ennek a kezdeményezésnek, és az odaadást, amellyel megvalósítottuk azt. Maga a Speranța televízió is – amely az idén ünnepli működésének tizedik évfordulóját – sokat köszönhet a NET'96-nak.

Húsz év múlva egy újabb trombita hangja szólal meg

Az 1996 őszi történetek immár a történelem részét képezik. Az oly nagy áldozattal megvásá-

rolt felszerelések az ezt követő években maradéktalanul megtették kötelességüket, mára azonban műszakilag elavultakká váltak, és a missziózás eme formája is idejé múltá vált. Akkor boldogok voltunk, hogy minden gyülekezetünkben ugyanazt a programot közvetíthetjük, a legjobbat, amit szervezetünk az igehirdetésben, az egyházi zenében és az egészséges életmód népszerűsítésében nyújthatott. De ez alatt a húsz év alatt növekedtünk, megtanultunk többet tenni, mint amit akkor tettünk. Időközben a társadalmunk is megváltozott, csökkent az emberek bizalma a centralizált programok iránt, és egyre nagyobb szükség van a személyes tapasztalat hitelességére, az érdektelen szeretet melegére. Akárcsak húsz évvel korábban, ma sem vagyunk mentesek a kételyektől és nehézségektől. Isten azonban nem adott ki parancsot a visszavonulásra – ilyet sosem fog tenni! Ő továbbra is vezet, és megígéri, hogy újra csodákat fog tenni: „Ne emlékezzetek a régiekről, és az előbbiekről ne gondolkodjatok! Íme, újat cselekszem; most készül, avagy nem tudjátok még? Igen, a pusztában utat szerzek, és a kietlenben folyóvizeteket” (Ésa 43:18-19).

Az elmúlt napokban Atlantában voltam egy hatalmas teremben, ahol több ezren gyűltek össze egy Istent dicsőítő istentiszteletre. Világegyházunk elnöke, Ted Wilson testvér szenvedélyesen beszélt Isten napjainkban elhangzó hívásáról, mely egyházunk minden tagját a misszióban való részvételére buzdítja. Majd Wilson testvér elmondta, hogy 2017-ben eljön Romániába, és egy Bukarest melletti faluban hirdetni fogja az evangéliumot, a felesége, Nancy pedig teszi majd ugyanezt egy másik főváros melletti közszékhelyben. Látszott rajta, hogy mennyire várja, hogy egy élő, szerető gyülekezetben szolgálhasson, amely hisz a misszióban.

Tudom, hogy az előkészületek már rég elkezdődtek, és újból érzem a lázas, reményteljes lelkesedést, mely húsz évvel ezelőtt motivált. A tél derekán a hit újból egy elolthatatlan tűz lesz. Szívünknek Krisztusért és az általa megváltott emberekért kell dobognia, hogy a környezetünkben élők büszkesége és fagyos előítéletei megolvadjanak, de saját önzésünk és hitetlenségünk salakját is el kell távolítanunk. Mennyire szeretne Isten újból utat nyitni a Jordánon és a tengeren keresztül Kánaán felé, amelynek körvonalai végre látszani kezdenek! Isten eddig még nem hallott és nem látott dolgokat fog véghez vinni! Legyünk készek követni Őt! ■

Adrian Bocăneanu, lelkész, a Romániai Adventista Unió egykori elnöke

SZÍVÜNKNEK KRISZTUSÉRT ÉS AZ ÁLTALA MEGVÁLTOTT EMBEREKÉRT KELL DOBOGNIA, HOGY A KÖRNYEZETÜNKBEN ÉLŐK BÜSZKESÉGE ÉS FAGYOS ELŐÍTÉLETEI MEGOLVADJANAK, DE SAJÁT ÖNZÉSÜNK ÉS HITETLENSÉGÜNK SALAKJÁT IS EL KELL TÁVOLÍTANUNK.

1. A Speranța tévé emlékműsorát az alábbi címen lehet megtekinteni: <http://www.sperantatv.ro/web/editie-speciala-20-de-ani-de-la-net-96-realizator-adrianbocaneanu-18-11-2016/>
2. Mark Finley négy prédikációjáról felvétel készült, amelyet a Speranța tévé hamarosan sugározni fog.

A HIT AZ UTOLSÓ IDŐK NAPJAIBAN (PRÉDIKÁCIÓ-VÁZLAT)

Hit nélkül pedig lehetetlen Istennek tetszeni; mert aki Isten elé járul, hinnie kell, hogy Ő létezik, és megtalalmazza azokat, akik Őt keresik” (Zsid 11:6).

Illusztráció

A sírgödör előtt állva, a lelképásztor ezt mondja prédikációjában: „Hatalmas és erős Istenünk van!” „Ámen!” – válaszolnak az emberek. „Jézus Krisztus győzött a sír felett, és felemeltetett a mennybe!” „Ámen!” – mondják a jelenlévők. „Jézus Krisztus elment, hogy helyet készítsen számunkra, és visszajön, hogy magával vigyen bennünket.” „Ámen!” – hangzik a gyászolók egyetértése. „Testvérünk, aki elaludt az Úrban, és akit most el fogunk temetni, szintén fel fog támadni ama napon, hogy magához vegye örökségét...” Ekkor azonban a közösség hallgatott. Néhány másodperc után megszólalt a sírásó: „Nem támad fel már senki!” Erre a megjegyzésre a lelkész ekképpen válaszolt: „Ha egy erős Istenben bízol, és hiszed, hogy Jézus meghalt, feltámadt és egy napon vissza fog jönni, miért nem hiszed azt is, hogy fel fogja támasztani az embereket?”

Az utolsó napokban, Jézus visszajövele előtt élő keresztyének hiteről szólnak a következő bibliaverek:

2Tim 3:1.5: „Azt pedig tudd meg, hogy az utolsó napokban nehéz idők állanak be... Kiknél megvan a kegyeségek látszata, de megtagadják annak erejét.”

Lk 18:8: „Mindazáltal az embernek Fia mikor eljő, avagy talál-e hitet e földön?”

Mt 24:23-26: „Ha valaki ezt mondja akkor néktek: Íme, itt a Krisztus, vagy amott; ne higgyétek.”

1Tim 4:1: „A Lélek pedig nyilván mondja, hogy az utolsó időben némelyek elszakadnak a hittől, hitető lelkekre és gonosz lelkek tanításaira figyelmeztvén.”

2Tim 4:3: „Mert lesz idő, amikor az egészséges tudományt el nem szenvedik, hanem a saját kívánságaik szerint gyűjtjenek maguknak tanítókat, mert viszket a fülük.”

Mi a hit? A hit meghatározása: Zsid 11:1.6.

– Helyzet: egy dokumentum az eljövendő örökségről, a meggyőződés, hogy el fogod azt nyerni.

– Ez az egyetlen feltétel, amely által Istenhez közeledhetsz.

– Meg kell lenned győződve arról, hogy Isten létezik (elméleti elfogadás).

– Élnie kell benned a meggyőződésnek, hogy Isten betartja ígéretét, megjutalmaz, és képes mindent megadni neked.

– Isten elfogadása a lélek szintjén. Az Úr ígéreteinek teljes elfogadása.

Izrael népének példája Kánaán határában: 4Móz 13:26-33.

– Az esemény ideje: a kivonulástól számított egy év és négy hónap; két hónappal Sinai után.

– Több rendkívüli esemény után: a csapások, a Vörös-tengeren való száraz átkelés, Isten megjelenése a Sinai-hegyen, a Szentély, a felhőoszlop, a manna, a sziklából fakadó víz.

– A kémekek jelentéseiből és a Kánaánból áthozott gyümölcsökből kiderült: gyönyörűsége ország állt előttük!

– Isten megcáfolhatatlanul bizonyította, hogy jelen van közöttük erejével, és az érdekükben dolgozik. Ekkor kerül sor hitetlenségük legmélyebb, legszomorúbb és legszörnyűbb megnyilatkozására: „Nem mehetünk tovább!”

Lázadásuk három érve

– Az ország gonosz: „Megemészti az ő lakóit”.

– Az országot magas várfalak védik: „Nem tudjuk bevenni azt!”

– Lakói óriások és erősek: legyőzhetetlenek!

– Ezek az érvek durván elferdítik az igazságot: ha rossz az az ország, hogyhogy ilyen szép gyümölcsök teremnek ott, s a lakói miért oly óriás termetűek? Ha némely városokat magas falak vettek körül, miért nem említették meg azt is, hogy voltak települések, amelyeket semmilyen erődítmény nem védett (hiszen ez volt az igazság)? Továbbá nem minden ember volt óriás termetű abban az országban. A lakosság többsége olyan volt, mint ők maguk. A lázadás nem elemzi helyesen az érveket, nem logikus, hanem szentimentális, szenvedélyes.

Káleb és Józsué pozitív jelentése (31. vers): „Bátran felmehetünk, és elfoglalhatjuk azt a földet, mert kétség nélkül megbírunk azzal.”

Három érv:

– A kánaániták már nem élvezik Isten oltalmát. A kegyelem véget ért számukra.

– Az Úr nincs velük, egyedül vannak.

– Az ország nagyon gazdag, érdemes mindent megtenniük a megszerzéséért.

A hit a lényeges eleme minden lelki cselekvésnek. Ez a következőkön alapszik:

– Értelmükkel el kell fogadniuk, hogy Isten létezik, és jelen van az életükben.

– A látható bizonyítékok, amelyeket mindaddig megtapasztalhattak.

– Kijelentésük: „Ne szóljon hozzánk többé az Úr, mi hiszünk neked, Mózes!”

– Az Úr a jövőben megjutalmaz: ez a cselekvő, lélekből feltörő hit megnyilatkozása. Ábrahám várta Isten jutalmát, „az alapokkal bíró várost, melynek építője és alkotója az Isten” (Zsid 11:10). Mózes nem akart a fáraó lányának fia lenni, hanem várta népe szabadulását. Hinni az isteni jutalomban azt jelenti, hogy túllátni az anyagi, jelen világon, és a jövő felé tekinteni – a jövőben élni!

A hitet emésztő rozsda (rák):

- A szenvedély, az illogikus, érzelmeken alapuló felindulás.
- Az érvek és azok logikus, nyugodt, realista értelmezése elutasítása.
- A tömeg szellemének követése.
- A bíráló, vádaskodó, ellenszegülő lelkület.

Érvek a hit mellett

- Isten ígéretei: Isten megígérte ezt az országot Ábrahámnak.
- A bibliai próféciák: 400 év, míg a kánaániták törvénytelenége a tetőfokára hág.
- Az Istennel kötött szövetség: „Én vagyok a ti Atyátok, és ti az Én gyermekeim. Minden atya házat készít az ő gyermekeinek...”

A természetes szenvedélyek elszabadulása a hit hiányának bizonyítéka

Követ ragadtak, hogy megöljék Kálebet és Józsuét, Mózes és Áront... a hit embereit. Démoni erők hatalmasodtak el felettük, és kiütözött rajtuk a gyűlölet, harag, gonoszság és bosszúvágy, mely kész volt viharként kitörni és megsemmisíteni a hit embereit.

Isten azonban közbelépett: „Isten dicsősége megjelent Izrael minden fiai találkozásának sátorában.” Amikor túl messzire sodródunk, és nagy veszélyben vagyunk, Isten közbelép. A nép abbahagyja a bosszú fűtötte lázadását: Isten létezik, ez vitathatatlan. Mózes bemegy a Szentélybe, hogy Istennel beszéljen. Ez a második alkalom, hogy Isten megakarta semmisíteni ezt a népet. Mózes azonban közbenjár az érdekében: Mit szólnak majd az egyiptomiak? Mi lesz az ígéreteiddel, Uram?

Isten megbocsátott a népnek, de ugyanakkor meg is büntette: negyven évig kellett még vándorolnia a pusztában! A teljes akkori nemzedék nem mehetett be Kánaánba, és a sivatagban pusztult el úgy, hogy sírhelyet egyikőjük sem kapott. Az új nemzedék – ha jobb lesz, mint az előző –, legyőzheti Kánaánt. A feltétel: igazi hittel kell rendelkeznie, hinnie kell az isteni jutalomban.

A lázadás lelkülete

A lázadás lelkülete minden formában és szituációban megnyilatkozhat. A „Menjetek előre” parancsra nemmel válaszoltak, fellázadtak, követ ragadtak. A „Ne menjetek!” utasításra szintén fonákul válaszoltak, és elmentek, majd vereséget szenvedtek. A lázadás és a vallásos fanatizmus közel áll egymáshoz, gondoljunk csak a mai vallásos fundamentalizmusra. Motivációjuk helyes célokon alapszik: „Kánaánba akarunk jutni!” „Erkölcösséget, mértékletességet, biblikus családokat akarunk!” A szándék megvalósításának módja azonban emberi: erőre tör a becsvágy, a türelmetlenség, az üldözés és a gyűlölet. Isteni jóváhagyást nélkülöző emberi megvalósítások ezek. Ha jót szeretnél tenni, de nem rendelkezel az Úr beleegyezésével, a dolgok végzetes fordulatot vesznek.

A vallásos fanatizmus, a fundamentalizmus és a szekularizáció közötti harc, napjaink igazi politikai valósága, világunk új rend szerinti felosztása képezi a társadalmi konfliktusok alapját. Az igazság egyre kevésbé kellemes e két csoporthoz tartozók számára.

Az oda nem szentelt, felületes lelkiségről tanúskodó emberek, akik a kegyes élet látszatát keltik, és akiket szenvedélyek, dőlty és önzés jellemez, rendkívül erőszakosakká válhatnak. Ők hiszik, hogy Isten hívta el őket a szolgálatra. Isteni eredetű teokrácia eszközeinek képzelik magukat. Ők a legveszélyesebbek! Elferdítik Isten Szavát, és csak azt alkalmazzák, ami tetszik nekik. Ez az utolsó napokra jellemző hit!

Vannak emberek, akik nem hiszik, hogy Isten létezik – ők a világiak, akik csak az élvezeteknek élnek. Mások hiszik ugyan, hogy van Isten, és a földön szeretnék megalapítani a mennyországot, és erővel akarják érvényesíteni Isten törvényeit. Miért? Azért, mert nem hisznek a mennyei jutalomban, nem hisznek egy jobb, boldog és erkölcsös világban, amely Jézus Krisztus második eljövetelekor veszi kezdetét. Nem készülnek erre a jövődő világra, hanem a jelenben élnek, telve vannak gyűlölettel és szenvedéllyel.

A hit emberei

A hit emberei azok, akik várják és siettetik Jézus eljövetelet (lásd 2Pt 3:12-13). Ők előre tekintenek, a Biblia jövődöléseinek fényében elemzik az eseményeket, bölcseségért és helyes magatartásért imádkoznak Istenhez. Ők azok, akik engedelmeskednek Isten „Legyetek bölcsék!” parancsának.

„Mikor pedig látták Péternek és Jánosnak a szólásban való bátorságukat, és megértették, hogy írástudatlan és közönséges emberek, csodálkoznak vala; meg is ismerék őket, hogy a Jézussal voltak vala” (Csel 4:13). Istennek bátor, bibliai bizonyítékokkal érvelő, szenvedni kész, szelíd, nyugodt és mindenki iránt szeretetteljes emberekre van szüksége. Sokatmondó ebben az értelemben Pál apostol börtönben tett hitvallása, amely megrázta és félelemmel töltötte el a pogányok szívét (Csel 24:14-16.24).

Isten igazi hittel rendelkező embereket szeretne maga mellett tudni, olyanokat, mint Káleb, Józsué, Pál vagy Péter; komoly misszionáriusokat napjaink városaiban és falvaiban, akik lángoló szeretettel szeretik Őt.

Felhívás

Ki akar az Úr oldalára állni most, amikor Kánaán határára érkezünk? Ki akar lemondani önmagáról és az élvezetekről, hogy az evangélium fényét másoknak is elvigye? Ki az, aki hisz abban, hogy hamarosan belépünk a mennyei Kánaánba, és rendelkezik a jövődő örökség dokumentumával? ■

AMICUS KOLOZSVÁR

Atömegkommunikációs platformokat már egy ideje elárasztják az ehhez hasonló szlogenek: „A fiatalok a fejlődés létfontosságú forrásai, a társadalmi változások ügynökei” (Cosmin Chiriță, ENSZ-képviselő). „Véleményünk szerint most van a megfelelő pillanat a cselekvésre” (Eliza Chiriță, ENSZ-képviselő). „A fiatalok minden társadalomban a szociális fejlődés mozgatórugói” (LEADERS Románia Alapítvány). Ha-

bár csak három példát említettem, az online-médiafelületek tele vannak cikkekkel, esszékkel, könyvekkel, szövegekkel, idézetekkel, versekkel, amelyek mind azt üzenik, hogy a fiatalok képezik a társadalom erejét. Releváns-e vagy sem, a társadalom erejét képező fiatalok többsége diáksága éveit az önkéntes szolgálatban tölti. 2014

végén Romániában 92.000 nem kormánysszervezet működött. Hogy mennyire releváns az AMiCUS kolozsvári fiókszervezete e között a 92.000 non-profit szervezet között? Kitűnik-e a többi közül, vagy egy statisztikai adat csupán?

Nem akarunk a múltban élni, és túl merész ábrándokat sem kergetni, ami a jövőt illeti. Anélkül, hogy elfelejtenénk az előbbi évek tapasztalatait, amelyek példaként szolgálnak számunkra a jelenben, és anélkül, hogy szem elől tévesztenénk

a célt, amelyet a jövőben el szeretnénk érni, elmondjuk, hogy miért releváns az AMiCUS kolozsvári fiókszervezete, és hogyan, mivel tűnik ki a többi szervezet közül.

A kolozsvári AMiCUS fiatalok csapata, amely hisz abban, hogy a hatékony cselekvésnek az igazi barátság az alapja. Az AMiCUS keretében szövődő barátságok a bizalomra, feltétlen segítségnyújtásra épülnek, és legfőképp egy olyan Istenre, akinek szeretete és hatalma mindenikünkre kiterjed, és kiszélesíti távlatainkat.

A tíz tagú bizottságunk hétfőn este gyűl össze, nyolc órától. Szerdán este találkozunk mindannyian a Móccok útja 47 szám alatt. Együtt játszunk, beszélgetünk, alkotunk, teázgatunk, kekszket ropogtatunk, imádkozunk, zenét hallgatunk, projekteket készítünk. Mindezek együtt egy olyan hangulatot teremtenek, amely minket, napközbeni egyetemistákat lelkes világmegváltókká alakítanak. Idealistákká, mondanák egyesek. Természetesebbé, a megvalósítható tervek úttörőivé – tartják az AMiCUS-tagok.

A kolozsvári diákok tudják, hogy cselekvés és veríték, kreativitás és részvétel nélkül szerda esti összejöveteleink semmit sem érnének. A kolozsvári AMiCUS szervezet tagjai számára a diákok, a kolozsváriak és az egyház szükségletei mind

**„SENKI A TE IFJÚSÁ-
GODAT MEG NE VESSE,
HANEM LÉGY PÉLDA
A HÍVŐKNEK A BESZÉD-
BEN, A MAGAVISELET-
BEN, A SZERETETBEN,
A LÉLEKBEN, A HITBEN,
A TISZTASÁGBAN”
(1TIM 4:12).**

fontosak, ezért készítünk újabb és újabb terveket, amelyekkel az érdekeiket szolgálhatjuk. A projektek száma nem releváns – ami igazán számít az a szenvedély, amellyel megvalósítjuk azokat, továbbá az is fontos, hogy milyen célokat akarunk általuk elérni: a „Matrioska”, az „Oszkár-díjas anyák”, a „Jézus műhelye”, az „Olvasóklub” vagy a „Gyermekek városa” projektek mögött a maximumon átélt tapasztalatok rejlenek: életre szóló barátságok; gyermekek, akik megértették, hogy nem csak karácsonykor számítanak; anyák, akik érezték, hogy őszintén értékeli őket; kérdéseikre választ találó diákok, akik megpróbálnak értelmet adni mindannak, amit tesznek, és akik felelősek a tartalmatlan formák álmából, megtanultak vezetőkként élni és vezetőket képezni maguk után; határozott, emberszerető, a gonoszság miatt felháborodott, mások problémáira odafigyelő, érzékeny, energikus, kezdeményező, erős, változtatni és a gonoszt, a megtévesztést és a restséget kiirtani akaró fiatalok.

És nyilván nem utolsósorban: a kolozsvári AMiCUS-ban azért is lüktet az élet, mert a humanista, lelkes, energikus Jézus Krisztus a Vezetőnk, Mentorunk és Példaképünk – az életet adó Élet. Vele együtt és Általa a társadalmunk ködén át is látjuk a célt, amelyért érdemes élni, harcolni, el-esni, megütni magunkat, felkelni és tovább folytatni a küzdelmet. ■

Alexandra Muscalu, a kolozsvári AMiCUS elnöke

JÉZUS – AZ „ELSŐSZÜLÖTT”

Az „elsőszülött” szó Jézusra vonatkoztatva sok kérdést vetett fel a történelem folyamán. Újkeletű viták ugyanazt a témát tűzik a figyelem középpontjába, ami Jézus emberi-isteni természetét illeti. Ugyanaz a természete Jézusnak, mint az Atyának? Mindenható és örök, akár az Atya? Fizikai, ontológiai születésről beszélhetünk, vagy másutt kell keresnünk a szöveg értelmét? Íme, néhány kérdés, amire megpróbálok választ adni ebben a tanulmányban.

Kezdetnek elemezzük a szót héber és görög alakjában.

A. Az „elsőszülött” az Ótestamentumban

A héber *b^ekor* szónak („elsőszülött”) – Brown-Driver-Briggs szerint (*Hebrew and English Lexicon*, 1220. old) – két alapjelentése van: egy szó szerinti jelentése, ami fizikai születésre utal (1Móz 35:23; 3Móz 27:26; 4Móz 18:17), és egy átvitt jelentése (Jób 18:13; Ésa 14:30), amelynek szemantikai szférája nagyon széles. A *b^ekor* szó gyöke – Harris szerint (*Twot Lexicon*, rif. 224) – a *bikkura* szóból ered (jelentése: „az első gyümölcs”), és képzett alakjaiban 158-szor jelenik meg az Ótestamentumban. Akkád eredetű szó, jelentése: „elsőnek lenni”. Arab nyelven a *bakara* szó jelentése „megérkezni”, „elsőnek lenni”, „elsőnek érkezni valahonnan”.

A *b^ekor* szó ezen fordításai nagyon fontosak, mivel segítenek megérteni, mennyire kiterjedt volt ennek a szónak a jelentésszférája. Nem csak az elsőszülött megjelölésére használták, hanem egy családfő, vezető, király vagy egy egész nép megjelölésére.

A *Halot Lexicon* és Koehler-Baumgartner *Hebrews and Aramaic Lexicon-ja* elismeri, hogy a szónak a szó szerinti jelentése mellett van metaforikus értelme is. Íme a Koehler-Baumgartner által feltárt bizonyítékok:

1. Izrael Jahve elsőszülöttjének tartják – 2Móz 4:22; 2Sám 19:44; Jer 31:9. Izrael elsőszülöttként való elhívása nem azt sugallja, hogy a többi nemzet tagjai nem lehetnek Isten gyermekei, hanem azt a tényt hangsúlyozza, hogy Isten különleges szeretetének a tárgyát képezi.

2. Efraim, aki a születés sorrendjében a második volt, Jeremiás 31:9 versében szintén elsőszülöttként van megnevezve, ami Isten különleges választására utal.

3. Zsolt 89:28 versében Dávidról van szó, akit az Úr az Ő elsőszülöttjévé fog tenni, feljebb valóvá a föld minden királyánál. Egyértelmű, hogy a zsoltáríró itt metaforikus értelemben használja a szót, és az Isten által választott vezetőt jelöli.

4. Egy nagyon érdekes szöveg Ésa 14:30, ahol ezt olvassuk: „És legelnek a szegényeknek elsőszülöttjei.” A héberben itt a *b^ekor* dalim („elsőszülöttek”) kifejezés található. Az utalás, hogy a legszegényebbek legszegényebbjei is legelni fognak, egyértelműsíti, hogy átvitt értelmű szóhasználatról van szó.

5. A fenti példák mellett megemlítnék egy sor bibliai személyt, akik elsőszülötteként vannak megemlítve, jóllehet nem elsőnek születtek: Ábel Káin helyett; Izsák Ismáel helyett (1Móz 21:10); Jákob Ézsau helyett (1Móz 27:27-29); József Rúben helyett (1Móz 49:4); Efraim Manassé helyett (1Móz 48:20); Mózes, akit az Úr Áron helyett hívott el prófétául (2Móz 3:4); Dávid az ő testvérei helyett; Salamon Adónia helyett – és a listát folytathatnánk.

Ezek a példák segítenek megérteni, hogy az „elsőszülött” kifejezés nem csak a születés teremtette pozícióra utal, hanem szélesebb körben, metaforikus értelemben is alkalmazható: az Úr által kijelölt vezetői vagy képviselői tisztség jelölésére. Ebben az értelemben az arab *bakara* szó – „megérkezni”, „elsőnek lenni”, „egy csoport vezetőjének lenni” – mély szemantikai nyomot hagyott a nyelvi tudatban.

B. Mi volt az elsőszülött szerepe az Ószövetségben

Az Ótestamentumban pontosan láthatjuk, hogy az elsőszülöttnek különleges kiváltságban volt része – akár igazi elsőszülöttről volt szó, akár elsőszülöttnek tartottról. 1. Vezetőnek van tekintve. 1Móz 27:29 versében ez a szerep Jákobnak van tulajdonítva, habár ő csak a második szülött volt. 1Móz 28:1 versében Izsák igazolja ezt a szerepet. 2. Egy család erkölcsi és lelki vezetője volt. Sok példát említhetünk ebben a tekintetben. 3. Ő kapta és adta tovább a családi áldást. 1Móz 48:20 versében szó van Efraimról, a második szülöttről, akinek nevét említik majd az áldáskor. 4. Ő volt az anyagi áldások birtokosa a családban (az örökség fele őt illette meg – 1Móz m25:5).

UGYANAZ
A TERMÉSZETE
JÉZUSNAK, MINT
AZ ATYÁNAK?
MINDENHÁTÓ
ÉS ÖRÖK, AKÁR
AZ ATYA? FIZIKAI,
ONTOLÓGIAI
SZÜLETÉSÉRŐL
BESZÉLHETÜNK,
VAGY MÁSU
T KELL KERES
NÜNK A SZÖVEG
ÉRTELMÉT?

C. Az újszülött az Újszövetségben

A Septuagintában a héber b^ckor szót a görög *prototokos* szóval fordították. A görög fordítás nem módosított az eredeti szó jelentésén, hanem ellenkezőleg: a metaforikus szóhasználat esetében – a görög gondolkodásmódnak köszönhetően – újabb és újabb jelentésárnyalatok tapadtak a szóhoz. A *Friberg lexikon* és a Barclay Newman-féle görög-angol szótár is igazolja ezt (rif. 23722, illetve rif. 5262).

Lk 2:7 versében azt olvassuk, hogy Mária viágra hozta elsőszülött Fiát. Egyértelmű, hogy a szerző itt Jézus születésére utal. Szó szerinti értelmét melléknévi alakjának köszönheti. Amikor a *prototokos* szó melléknévi funkciót lát el, biztosak lehetünk abban, hogy fizikai születésre utal. A főnévi funkció az esetek többségében metaforikus jelentést hordoz. De mi a helyzet az Újszövetséggel? Milyen jelentéssel bír a szó az apokrif irodalomban?

Bauer Danker a *Greek-English Lexicon of the NT* szótárban, a 6400. oldalon, az apokrif irodalmat elemezve rámutat arra, hogy a *prototokos* szó metaforikus jelentései jelen voltak a görög irodalomban és a hellénizált judaizmusban, a második templom idején. Íme, néhány példa a szó metaforikus használatára a zsidó irodalomban. Ábrahám testamentumában a betegség meg van személyesítve: „Tanatos (a halál) elsőszülöttje” (ford. Jared W. Ludlow, 2002, 99); a „József és Aszenáth”-ban az egyiptomi hercegnő megtér, és „prototokosként” – Isten „elsőszülöttjeként” – férjhez menni készül Józsefhez; Alexandriai Philón magyarázatokat fűz Mózes ötödik könyvéhez, és elemzi a szó átvitt jelentéseit.

Az apokrif írásoknál azonban fontosabbak a kanonizált szövegek. Mit mond az Újszövetség? Igazolja a *prototokos* szó metaforikus jelentésgazdagságát? Ha nem, akkor Kolossé 1:15 értelmében Jézus születése valóságos, fizikai születés volt? Ha léteztek metaforikus jelentésformái a szónak, hogyan kell értelmeznünk ezt a szöveget? Figyelmes elemzés során felfedezzük, hogy a *πρωτότοκος* – *prototokos* mindössze nyolc alkalommal jelenik meg az Újtestamentumban (Mt 1:25; Lk 2:7; Róm 8:29; Kol 1:15.18; Zsid 1:6; 11:28; 12:23; Jel 1:5). Mivel kevés alkalommal fordul elő, könnyebben végzünk mély és részletekbe menő elemzést ezen a szón.

Az első dolog, ami szembeötlik, az, hogy egyedül Lk 2:7 versében van melléknévi szerepe a szónak, amely itt Jézus emberi, fizikai születésére utal. Ugyanakkor azt is láthatjuk, hogy a többi hét bibliaszövegben főnévi jelentésformával rendelkezik, ami azt támasztja alá, hogy ezekben a szövegekben metaforikus jelentéstartalommal

van dolgunk. Elemezzük egyenként ezeket a bibliaverseket, és vizsgáljuk meg, hogy a mondatok szerkezete és jelentéskörnyezete igazolja-e a metaforikus konnotáció(ka)t.

1. Zsidók 11:28

A szöveg utalás az Öldöklőre, aki Egyiptomban megölte az elsőszülötteket. Ebben a versben – akárcsak Lk 2:7-ben – a kifejezés szó szerinti születésre utal. A szó jelentése itt nem metaforikus, és tisztességesen be kell látnunk, hogy főnévi formával van dolgunk (amely metaforikus jelentést sugallhatna), de a kontextus egyértelműsít, és nyilvánvalóvá teszi, hogy szó szerinti születésről van szó.

2. Róma 8:29

Róm 8:29 úgy utal Jézusra, mint aki „elsőszülött sok atyafi között”. Metaforikus kijelentés ez, vagy szó szerinti? Az Atyától való, örök múltban történt fizikai születésre utal a szöveg? Vagy a Máriától való születésre, amit további testvérek születése követett? Lelki testvérekre utal a szöveg? Ha azt állítjuk, hogy Jézus örök múltban történt fizikai születésére vonatkozik a kijelentés, akkor ez azt is jelentené, hogy Jézusnak vannak isteni testvérei. Egy ilyen állítás azonban a teljes Szentírást tagadná, és a politeizmus kellős közepébe vetne minket.

Róm 8:23-34 szövegrész kontextusának elemzése során felfedezzük, hogy a vita tárgyát nem a születés, hanem a megváltás képezi. Egyrészt a 23-tól 27-ig terjedő szakaszban a Szentlélek munkája van bemutatva – a Lélek gyümölcsei (23. vers) –, annak a Szentléleknek a munkája, aki segít minket (26. vers), közbenjár értünk (26. vers), és reménykedik abban, hogy felhagyunk bűnös életünkkel (27. vers). A szövegrész közepén és a végén Krisztus megmentő szolgálata kerül bemutatásra (az Ő testvérei iránt – 35. vers: „Kicsoda szakaszt el minket a Krisztus szerelmétől?”). Mi vagyunk az Ő testvérei, az egyház. Az „elsőszülött sok atyafi között” kifejezés (Róm 8:29) Pál apostol interpretációjában a Krisztusban való tökéletes közösségre utal, amely közösség Krisztus feltámadására épül, és minden hívők – az atyafiak – feltámadására céloz. A mennyei Krisztus tökéletes, és nem szégyell minket, akik a nyomdokain járunk, az Ő testvéreinek nevezni (Zsid 2:11), „víztől és Lélektől születetteknek” (Jn 3:5), akiket befogadott a mennyei család (Ef 1:5), akik „az elsőszülöttek seregéhez és egyházához” tartoznak

**SZÓ SZERINT ÉS
METAFORIKUS
ÉRTELEMBEN
BENŐNE LUPU**

**AZ „ELSŐSZÜLÖTT”
KIFEJEZÉS JÉZUSRA
VONATKOZTATVA CSAK
AKKOR RENDELKEZIK
SZÓ SZERINTI ÉRTELEM-
MEL, HA EZT A KONTEX-
TUS IS ALÁTÁMASZTJA.
AZ EVANGÉLIUMOK
A LEGÉKESEBB BIZO-
NYÍTÉKAI ENNEK. A PÁLI
LEVELEKBEK ÉS A JELE-
NÉSEK KÖNYVÉBEN
A SZÓ FŐNÉVI JELEN-
TÉSFORMÁJÁVAL VAN
DOLGUNK, OLYAN KON-
TEXTUSOKBA ÁGYAZVA,
AMELYEK JÉZUSNAK
AZ EGYHÁZÉRT VÉG-
ZETT ÜDVÖZÍTŐ SZOL-
GÁLATÁRA UTALNAK.**

(Zsid 12:23), és akiknek neve fel van jegyezve a mennyben – az Élet könyvében (Zsid 12:23). Következtetésképpen Róm 8:29 verse kapcsán kötelesek vagyunk elfogadni, hogy az „elsőszülött” szónak metaforikus jelentése van.

3. Zsidók 12:22-23

„Hanem járuljatok... az elsőszülöttek seregéhez és egyházához, akik be vannak írva a mennyekben, és mindenek bírójához Istenhez, és a tökéletes igazak lelkeihez” (Zsid 12:23). Ez a Biblia egyik legszebb verse. Sok időt szántam ennek a sok szép gondolatot tartalmazó szövegnek az elemzésére. Most csupán az „elsőszülött(ek)” szóval fogunk foglalkozni. Ha a Rómabeliekhez írt levél szövegében ez a szó Jézusra utalt, itt az *ekklésiára* céloz, azaz Krisztus egyházára. Ha 2Móz 4:22 versében a kifejezés Izrael népére utalt, az Újtestamentumban, a Zsidókhoz írt levélben a *prototokos* az egyházat jelöli. Ebben a kontextusban nyilvánvaló, hogy metaforikus jelentéssel van dolgunk.

Zsid 12:23 verse liturgikus módon beszél „az elsőszülöttek seregéről és egyházáról, akik be vannak írva a mennyekben”. Nyilvánvaló, hogy nem szó szerinti születésre tesz utalást, hanem az üdvösségre. Kevésbé tűnik valószínűnek, hogy ezek az „elsőszülöttek” angyalok lennének (ahogy egyesek állítják), mivel az angyalok már meg lettek említve a 22. versben. Az „elsőszülöttek” szó itt mindazokra utal, akiknek a Megváltó vére által már most bejárásuk van a mennyei szentélybe, ahogy azt Zsid 10:19-20 versei tanúsítják („mivelhogy azért atyámfiain bízodalmunk van a szentélybe való bemenetelre a Jézus vére által”). Kifejezésünk tehát metaforikus jelentéstartalommal bír: egyértelműen az egyházra utal.

4. Kolossé 1:15

Ahhoz, hogy megtudjuk, mi ennek a szövegnek az értelme, előbb meg kell vizsgálnunk a kontextusát. Jézus ontológiai születéséről szól ez a szöveg? Ez Pál levelének a célja? Ez az az argumentum, amit az apostol ebben a fejezetben megvizsgál?

Ha a szövegkörnyezetet elemezzük, két fő témát fedezünk fel: az egyházat és Jézus megmentő munkáját. Kolossé 1:1-12-ben Pál különböző felhívásokat és tanácsokat intéz az egyházhoz, a 12. versről pedig olyan elemeket vezet be az üzenetébe, amelyek Jézus egyházat üdvözítő szolgálataira utalnak: az örökség (12. vers), a sötétség hatalmából való szabadítás (13. vers), Isten Fiának országa (13. vers), Jézus megváltása (14. vers), a bűnök bocsánata (14. vers), a megbékéltetés (20. vers), a keresztté vére (20. vers), a bűnösök halál által szentekként álljanak Isten előtt (22. vers). Mindezek a szövegek azt bizonyítják, hogy ezen igazságok témája Jézus megmentő szolgálata, melyet egyházáért végez. Szó sincs Jézusnak az Atyától való születéséről, hanem az emberiség érdekében hozott haláláldozatáról és az ezt követő feltámadásról. Ennek a kontextusnak a középpontja a 18. vers: „Ő a feje a testnek, az egyháznak: aki a kezdet, elsőszülött a halottak közül.” A kontextusból kicseng, hogy az apostol nem egy ontológiai, Isten lényével kapcsolatos kérdést, hanem egy az üdvösségre vonatkozó, szoteriológiai problémát közelít meg. Az 5. versben „a mennyekben eltett reménység”-ről beszél, amely a 6-10 versekben „gyümölcsöt terem” a „sötétség hatalmából való szabadítás” (13. vers) és „az Ő vére által való megváltás” által (14. vers). Mindezek alátámasztják, amit már mondtam. A 21-23 versek megpecsételik ezt a véleményt: „Titeket is, kik hajdan elidegenültek és ellenségek valátok gonosz cselekedetekben gyönyörködő értelmek miatt, most mégis megbékéltetett az Ő emberi testében, a halál által.”

Első következtetésként elmondhatjuk tehát, hogy ha a kontextus a megváltás és az üdvösség kérdésével foglalkozik, az is egyértelmű, hogy a 15. vers is ennek a gondolatnak rendelődik alá, és hasonlóképpen értelmezendő. Lukács evangélista a Cselekedetek könyvében megerősíti ezt az állítást: „Isten betöltötte nekünk, az ő fiaiknak feltámasztván Jézust: mint a második zsoldárban is meg van írva: Én Fiam vagy te; ma nemzetelek én téged” (Csel 13:33). Lukács egy a Zsoldároknak található proféciát idéz, amely Jézus feltámadására utal. János Jelenések 1:5 versében „a halottak közül az elsőszülött”-ről beszél, egyértelműen Jézus üdvözítő feltámadására utalván. Ez a két szöveg komoly érv annak az értelmezésnek az alátámasztásában, hogy Jézus elsőszülöttsége lelkiképpen értelmezendő. Ő volt az első és egyetlen, aki a második halálból visszatért.

Ha ezeket a szövegeket szó szerint értelmeznénk, akkor a Krisztusra vonatkozó „Első és Utolsó” kifejezést is szó szerint kellene interpretálnunk, következtetésképpen Jézus létezésének egyszer vége kellene, hogy legyen (Jel 1:17; 2:8). Ugyanez érvényes Jelenések 1:8 versére is. H. Langkammer az „Exegetical Dictionary of the New Testament” c. szótárban azt mondja, hogy az „elsőszülött” Kolossé 1. fejezetében azt fejezi ki, hogy Krisztus egy új korszak „kezdeté” (lásd 1Kor 15:20.23; Csel 3:15; 5:31), s mint ilyen, „a halottak feltámadásából első” (Csel 26:23). A *nekroi* mindazokra vonatkozik, akik Ádám vétke miatt a halálnak alávetettek. A feltámadás egyszer s mindenkorra legyőzi a halált.

A feltámadás egyszer s mindenkorra legyőzi a halált.

5. Zsidók 1:6

Ahhoz, hogy megértsük Zsid 1:5-6 verseit, fontos megértenünk a kontextust is. A Zsidókhoz írt levélben két kontextus bontakozik ki előttünk: egy tágabb, mely az egész episztolára kiterjed, és egy szűkebb, mely az 1. és 2. fejezetben tárul elénk.

Lássuk a **tágabb kontextust**. Szó van-e a Zsidókhoz írt levélben Krisztus eredetéről? Ez lenne a levél célja? Ha az episztolát teljes egészében tekintjük, felfedezzük, hogy a szerző – összhangban a kor szellemiségével – négy kulcs-

Sinai	Kivonulás – Kánaán	SZENTÉLY	Kivonulás – Kánaán	Sinai	Utolsó megjegyzés
1:1–2:18	3:1–4:13	4:14–10:18	10:19–12:17	12:18-29	13:1-14

fontosságú képet „vett kölcsön” Mózes öt könyvéből ahhoz, hogy a levél alapvető témáit – az áldozat, a papság, a szövetség és a szentély témáját – leírhasse: a „Sinai”, a „Kivonulás”, a „Szentély” és „Kánaán” képét. Az episztola fő részét Jézus mennyei szentélyben végzett közbenjáró szolgálatának szenteli. Anélkül, hogy elmélyednénk a részletekben, íme a levél tematikus szerkezete, melyből kitűnik, hogy a szentély áll az írás központjában.

Bibliavers

- 1b: Isten szólott nekünk Fia által
 2a: Akit tett mindenek örökösévé
 2c: Aki által a világot is teremtette
 3a: Jézus
 3b: Aki hatalma szavával fenntartja a mindenséget
 3c: Aki minket bűneinktől megtisztított
 3d-4: Aki ül a Felsőnek jobbára a magasságban, annyival kiválóbb lévén az angyaloknál

Kijelentés Jézusról

- Fiú
 – Örökös
 – Teremtő
 – az Atya lényé dicsőségének visszatükrözője
 – Fenntartó
 – Főpap
 – Király

tünk, amelyet hét rövid, de nagyon pontos kijelentés alkot, s amely bejelenti az egész könyv témáját, és Jézus istenségéről és emberiséget megváltó szolgálatáról szól. Ezek a kijelentések Jézus hét tisztségét fogalmazzák meg.

A szöveg egy meglepő melléknévi igenéssel kezdődik: *on* (Zsid 1:3a), amit aoristos-időszemléletű igék vesznek körül, és amik az idősíkon egyfajta váltó szerepét töltik be. Attridge a Zsidókhoz írt levélhez fűzött kommentárjában elmondja, hogy ez a melléknévi igenév átvezet Jézus atemporalis létezéséből temporális létezésébe, és tovább, az időn túli egzisztenciába¹. Jézus hét szerepe szoros kapcsolatban van egymással, és mind a központi gondolat felé – az Atya lényé dicsőségének tükröződése felé – konvergál. Nyilvánvaló párhuzamot találunk itt. Az első három kijelentés Jézus örök istenségére utal, míg az utolsó három az Ő papságára. Ennek az ontológiai feszültségnek a megoldása a központi gondolatban rejlik: Jézus, az Atya dicsőségének visszatükröződése. Ez a szintagma rendkívül fontos, mivel azokban az ószövetségi szövegekben jelenik meg, amelyek Isten dicsőségét mutatják be. Ez Isten jelenlétét bizonyítja (Zsolt 25:8; Ésa 6:1-3; Ez 1:28; 10:4), és a Jézussal történő identifikáció által pedig egyértelmű, hogy Jézus Isten. Ugyanakkor viszont Jézus főpap is.²

Zsid 1:5-6 verseinek kontextusa a Zsid 1:1-4-ben rejlő kettős dinamikán alapszik. Jézus „ez utolsó időkben” lejött az Atyától (1-2 versek), hogy megtisztítsa az emberiséget a bűntől, majd visszatér az Atyához, „annyival kiválóbb lévén az angyaloknál”, hogy elvégezze a bűnök engesztelését. Jézus átmenetének szertartása alázatosságának magasztosságával kapcsolatos: alászáll, hogy aztán felmagasztaltasson. Mindezeknek egy célja van: az ember megmentése. A kontextusban nem fizikai születéséről esik szó, hanem üdvözítő munkájáról.

Ez a négy téma az egész episztolát áthatja. A szerző azért ír, hogy igazolja: Jézus az áldozat, a főpap és egy új szövetség záloga a mennyei szentélyben (Zsid 8:1-5; 9:11-12.25-26).

A tágabb, Jézus mennyei szentélyben végzett közbenjárói szolgálatára összpontosító kontextustól most térjünk át a **szűkebb szövegkörnyezetre**. Mit akar mondani a szerző az 1. és a 2. fejezetben? Ha az 1. fejezet első verseit nézzük, egy olyan verbális struktúra körvonalazódik előttünk,

Az átmenet szertartása Zsid 1:1-4 verseiben felülkíséri a 2:9-18 versekben is. „Jézus egy kevés időre kisebbé tette magát az angyaloknál”, hogy majd „a halál elszenvedéséért dicsőséggel és tisztességgel koronáztasson meg”. Az alászállás, amire itt Pál apostol utal, az emberek közé történő alászállást jelenti.

Elmondhatjuk, hogy az angyalok referenciavonalat képeznek Jézus munkájában. Krisztus az örökkévalóságban az angyalok fölött volt, egy rövid ideig „kisebbsé tette magát” náluk, akárcsak az emberek (hogy azonosulhasson velük – 13-18 versek), és miután az emberekhez hasonlóvá vált és meghalt értük, ismét az angyalok fölé helyeztetett. Sőt, mi több, magával vitte azokat, akiket megszabadított (Zsid 2:13). Kettős dinamikával van itt dolgunk: Krisztus örökkévalóságából való alászállása egészen a halálig, majd felemeltetése az örökkévalóságba (együtt azokkal, akiket megmentett). Ez a megváltási terv, dióhéjban. Ez az 1. és 2. fejezet kontextusa. És ahogy az természetes, alárendelődik a tágabb kontextusnak, és Jézus üdvözítő szolgálatát hangsúlyozza. Ebben az igerészben semmi sem utal Jézusnak az Atyától való fizikai születésére.

A Zsid 1:5-14 igeszakasz közepén az apostol leírja Jézus munkáját, összehasonlítva az angyalok munkájával (akik szintén szolgáló lelkek – Zsid 1:14). Ha figyelmesen megvizsgáljuk, felfedezzük, hogy Pál a szóban forgó 9 bibliaszövegben 10 zsoltsári igehelyet idéz:

5. vers – Zsolt 2:7
 6. vers – Zsolt 66:4
 7. vers – Zsolt 104:4
 8-9. versek – Zsolt:45:6-7
 10-12. versek – Zsolt 102:25-27
 13. vers – Zsolt 110:1.4-5.

1. H. W. Attridge, *La lettera agli Ebrei*, 102.

2. G. Kittel, *Apaugasma*, in TDNT, I, 507-508. H. G. Liddell – R. Scott, *Greek-English Lexicon*, New York, 1996, 181. O. Hofius, *Apaugasma*, in

Exegetical Dictionary of the New Testament, a cura di H. Blaz – G. Schneider, Grand Rapids, 1990, I, 117). χαρακτήρ (M. Zerwick – M. Grosvenor, *A Grammatical Analysis of the Greek New Testament*, Roma 1996, 654.

A ZSIDÓKHOZ ÍRT
EPISZTOLÁBAN PÁL,
MIUTÁN PONTOSAN
MEGHATÁROZZA,
MI LEVELÉNEK
A CÉLJA, UTALVÁN
JÉZUS ÜDVÖZÍTŐ
SZOLGÁLATÁRA, ÉS
MIUTÁN EGYÉRTEL-
MŰEN BEVEZETI
JÉZUS ISTENISÉGÉ-
NEK ÉS PAPSÁGÁ-
NAK TÉMÁJÁT, ÉS
RÁMUTAT ARRRA,
HOGY AZ EMBER
MEGVÁLTÁSÁÉRT
JÉZUSNAK ALÁ KEL-
LETT SZÁLLNIA AZ
ÖRÖKKÉVALÓSÁG-
BÓL – ALÁBB AZ
ANGYALOKNÁL –,
MAJD DICSŐSÉG-
BEN ÉS TISZTES-
SÉGBEN FELEMEL-
TETNIE, A ZSOL-
TÁROK POÉTIKUS
KÉPEIT HASZNÁLJA
ANNAK ÉRDEKÉ-
BEN, HOGY JÉZUS
E SZOLGÁLA-
TÁT BEMUTASSA.
A ZSOLTÁROKBÓL
IDÉZETT SZÖVEGEK
NEM JÉZUS FIZI-
KAI SZÜLETÉSÉRE
UTALNAK, HANEM
A ZSOLTÁROKBÓL
KÖLCSÖNVETT
METAFORIKUS
NYELVEZETBEN
LEÍRJÁK AZ ÜDVÖ-
ZÍTŐ SZOLGÁLAT
UTOLSÓ DICSŐSÉ-
GES JELENETEIT.

Az itt idézett zsoltári igék többsége teljes egészében idézett szöveg, amely megőrizte eredeti, metaforikus jellegét. Például: Zsid 1:7: „Ki az ő angyalait szelekké teszi és az ő szolgálait tűz lángjává”; Zsid 1:10-12: „Uram kezdetben alapítottad a földet és a te kezeitnek művei az egek; azok elvesznek, de te megmaradsz, és mindazok, mint a ruha megavulnak”; Zsid 1:13: „ellenségeidet lábaidnak számolyává teszem”. Ez a dolog még nyilvánvalóbb, ha a metaforikus, irodalmi kifejezésekből építkező zsoltárokat eredeti formájukban szemléljük.

Zsolt 104:2: „az egeket, mint egy kárpitot”; 2. vers: „aki körülvette magát világozással, mint egy öltözettel”; 3. vers: „aki vizeken építi fel az ő palotáját, a felhőket rendeli az Ő szekerévé”; 4. vers: „aki a szeleket teszi követeivé, a lángoló tüzet szolgáláivá”; 6. vers: „Vízáradattal, mint egy ruhával borítottad be azt, a hegyek felett is vizek állottak vala”.

A 45. zsoltár egy szerelmi ének, amelyet Koré fiaírtak a király menyasszonyának (9-12 versek); 4-6 versek: „Kösd derekadra kardodat, vítézl!” „Nyilaid élesek”; 10. vers: „királyok leányai a te ékességeid, jobb kezed felől királyné áll ofiri aranyban”; 12. vers: „Szépségedet a király kívánja; hiszen urad ő, hódolj hát néki”; 17. vers: „atyáid helyett fiaid lesznek”. Nyilvánvaló, hogy a zsoltáríró költői nyelvezettel fogalmazza meg a király szerelmeit menyasszonya iránt, és a királyné az ura iránti tiszteletét. Ez a Zsoltár nem alkalmazható szó szerint Jézusra. Nyilvánvaló, hogy Jézus nem vágyik senkinek a szépségére, nem mondhatjuk azt, hogy szó szerint királyok lányai voltak az ékességei, vagy hogy Jézusnak gyermekei lettek volna. Az egyedüli magyarázat az, hogy itt metaforikus nyelvezettel van dolgunk, ahogy Pál Zsidókhöz írt levelében is.

A 102. zsoltár is gazdag költői szóképekben: 4. vers: „Mert elenyésznek az én napjaim, mint a füst”; 5. vers: „letaroltatott és megszáradt, mint a fű az én szívem”; 6. vers: „Nyögésemnek szavatól csontom a húsomhoz ragadt”; 7. vers: „hasonló vagyok a pusztai pelikánhoz”; 8. vers: „virasztok és olyan vagyok, mint a magányos madár a háztetőn”; 10. vers: „bizony a port eszem kenyér gyanánt”; 12. vers: „mint a fű, megszáradtam”.

110. zsoltár, amire szintén a költői nyelvezet jellemző: 3. vers: „a te néped készséggel siet a te sereggyűjtésed napján... hajnalpír méhéből léssen ifjaidnak harmatja”; 4. vers: „pap vagy te örökké, Melkisedek rendje szerint”; 6. vers: „öszszezúz messze földön minden főt”; 7. vers: „Az út mellett való patakból iszik”. Megjegyezzük Jézus és Melkisedek összehasonlítását: Jézus nem Melkisedek, csak hozzá van hasonlítva.

A zsoltárok tele vannak poétikus kijelentésekkel. Nem a valóságot ábrázolják, nem alkalmazhatók közvetlenül Istenre. Ha megtennénk, abszurd következtetésekhez jutnánk. A zsoltárok himnuszok, s mint olyanok, csupán liturgikus szerepük van.

A Zsidókhöz írt episztolában Pál, miután pontosan meghatározza, mi levelének a célja, utalván Jézus üdvözítő szolgálatára, és miután egyértelműen bevezeti Jézus isteniségének és papságának témáját, és rámutat arra, hogy az ember megváltásáért Jézusnak alá kellett szállnia az örökkévalóságból – alább az angyaloknál –, majd dicsőségben és tisztességben felemeltetnie, a zsoltárok poétikus képeit használja annak érdekében, hogy Jézus e szolgálatát bemutassa. A Zsoltárokból idézett szövegek nem Jézus fizikai születésére utalnak (sehol a Zsidókhöz írt levélben nem találkozunk ilyesmivel), hanem a Zsoltárokból kölcsönvett metaforikus nyelvezetben leírják az üdvözítő szolgálat utolsó dicsőséges jeleneteit.

Zsid 1:5 versében a születésre történő utalás, amint láthatjuk más újszövetségi írásokban is, Jézus feltámadására utal (Csel 13:33; Kol 1:18; Jel 1:5). A 6. vers Krisztus visszajövetelére történő utalás: „Viszont mikor *ismét* behozza az ő elsőszülöttét a világba, így szól: És imádják őt az Istennek minden angyalai” (a Károli-fordításban nem szerepel az „ismét” határozószó – ford. megj.).

A 7-8. versek Jézus örök mennyei uralkodására utalnak: „A te királyi széked, ó, Isten, örökön-örökké”. A 9-11. versek a föld utolsó napjaira mutatnak előre: „Te, Uram, kezdetben alapítottad a földet, és a te kezeitnek művei az egek; azok elvesznek, de Te megmaradsz, és mindazok, mint a ruha megavulnak.” A 12-13. versek a bűnösök feletti végső ítéletre utalnak: „ellenségeidet lábaidnak számolyává teszem.” A 14. vers az új föld képét és az örök üdvösséget vetíti előre.

Következtetés

Néhány szóban összefoglalva a fentebb leírtakat, az „elsőszülött” kifejezés Jézusra vonatkoztatva csak akkor rendelkezik szó szerinti értelemmel, ha ezt a kontextus is alátámasztja. Az evangéliumok a legékezebb bizonyítékai ennek. A páli levelekben és a Jelenések könyvében a szó főnévi jelentésformájával van dolgunk, olyan kontextusokba ágyazva, amelyek Jézusnak az egyházért végzett üdvözítő szolgálatára utalnak. Cselekedtek 13. fejezetéből, Kolossé 1:18 verséből és Jelenések 1:5 verséből egyértelműen az értelmezhető, hogy Jézus feltámadásáról van szó, ahogy azt Zsoltárok 2. fejezete megjövendölte. ■

AZ EVANGÉLIUM ÉS AZ APOKALIPTIKUS IRODALOM KAPCSOLATA (III)

Két előző cikkemben¹ elemeztem az evangélium céljának, tartalmának, kinyilatkoztatási módjának és üzenetének bizonyos szempontjait, szembeállítva az apokaliptikus irodalom szövegeivel (lásd az alábbi táblázat 1–5 pontjait). Mielőtt kitérnénk az ebből a szembeállításból szá-

mazó implikációk megfogalmazására, jelen tanulmányom célul tűzi ki, hogy további két különbségre vessen fényt, ami az evangélium és az apokaliptikus irodalom hatékonyságát és hathatosságát illeti a második adventre való felkészülésben.

AZ APOKALIPTIKUS ÜZENET MEGÉRTÉSE IDŐBEN TÖKÉLETESÍTHETŐ, AZ ESEMÉNYEK TÖRTÉNÉSE KÖZBEN.

Kategóriák	Evangélium	Apokaliptikus prófécia
1. Cél	Az ember megmentése a bűntől (mentőöv)	Az ember tájékozódása időben és térben (iránytű)
2. Tartalom	Megtörtént események	Folyamatban lévő események
3. Fókuszálás	Középpontjában Jézus – az Isten és az ember Fia – áll.	A középpontban az emberek fiai állnak (a „világosság fiai” és a „sötétség fiai” közti kölcsönhatás)
4. A kinyilatkoztatás módja	Testet öltött (teljes kinyilatkoztatás)	Jelképes (részleges kinyilatkoztatás)
5. Kiterjedés	Egyetemes (időben és térben / minden nép)	Korlátolt (időben és térben / a „választottak”)
6. Hatékonyság	Hatékony az adventre való felkészítésben	Hatástalan az adventre való felkészítésben
7. Elégség	Elégséges az üdvösséghez és az ember megváltoztatásához	Elégtelen az üdvösséghez és az ember megváltoztatásához

Az evangélium hatékonysága ellentétben az apokaliptikus prófécia hatástalanságával a második adventre való felkészítésben

A Jézus Krisztus által kinyilatkoztatott „jó hírek” szerint az emberiség történelmének csúcspontját Jézus visszajövetele képezi. A felházban, ünnepélyes, érzelemgazdag légkörben Jézus ismét elmondta tanítványainak, hogy körükből való távozását visszatérés fogja követni: „Ne nyugtalanodjék a ti szívetek: higgyetek Istenben, és higgyetek én bennem... Elmegyek, hogy

helyet készítsek néktek. És ha majd elmegyek és helyet készítetek néktek, ismét eljövök és magamhoz veszek titeket; hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek... Nem hagyok titeket árvakul; eljövök ti hozzátok... Hallottátok, hogy én azt mondtam néktek: Elmegyek, és eljövök hozzátok” (Jn 14:1-3.18.28).² Habár az idők folyamán a visszajövetel ígérete élénkítette a vég (eszkaton) örömteljes várását, a várakozók túl gyakran szem elől tévesztették, szándékosan figyelmen kívül hagyták vagy tévesen értelmezték az adventre történő

felkészülés felelősségét. Más szavakkal az olyan apokaliptikus jellegű kérdések visszhangjai, mint „eljött az ő haragjának ama nagy napja; és ki állhat meg?” (Jel 6:17), a hallgatók fogékonyságának hiányába ütköztek, jóllehet a kérdés felszólítja az emberiséget a felkészülésre, és felhívja a figyelmet az „Úr napja” eszkatológiai vonatkozásainak elhanyagolására³, arra tudniillik, hogy a Jézussal való találkozás elengedhetetlen feltétele a *felkészülés*.

Miközben a Jézus által megjövendő patológus közömbösség fogja jellemezni az emberiséget a második advent előtt⁴, az igazi tanítványok felfedezik majd, hogy az evangélium az egyetlen hatékony megoldás a lelki fásultság elkerülésére. Amellett, hogy az evangélium par excellence rendelkezik az emberiség bűnproblémájának megoldásával, a várakozóban bizalmat fejleszt a Völegény, Jézus iránt. Az első esetben a várakozó a megbocsátás ajándéka által felfedezi a bűn megoldását. Ebben az értelemben nagyon sokatmondóak a zsoltáros szavai: „Ha a bűnöket számon tartod, Uram: Uram, kicsoda maradhat meg?! Hiszen te nálad van a bocsánat, hogy féljenek téged!” (Zsolt 130:3-4). A második esetben, Jézus jelenléte a Szentlélek közvetítése révén a várakozóban igazi vágyat idéz elő, hogy „színről színre” láthassa Őt (1Kor 13:12).

Sajnos az a tendencia, hogy Isten Jézus általi személyes kinyilatkoztatása útján történő felfedezést felcserélik az utolsó események aprólékos ismeretére való kitarító törekvéssel, ami egy eszkatológiai elhajlás, amely egy hamis és hatástalan felkészülés alapjait veti meg. E tendencia negatív következményei közül megemlítnünk kettőt. Először az evangéliumnak a felkészülést elősegítő hatékony megoldásától eltérően, a próféciaik teljesedésének követésén alapuló felkészülés a várakozó figyelmét Jézusról a visszajövetelét megelőző eseményekre tereli.

Egy ilyen megközelítés nem csak hogy csökkenti Jézus ismeretének szükségességét a felkészülésben, de maga után vonja a várakozó figyelmének átfókuszálását az eszkatológia lényegéről annak perifériái felé – Jézusról az utolsó események felé. Más szavakkal, az igazán nagy kockázat abban áll, hogy szinte észrevehetetlenül átsiklunk „az Ő megjelenése vágyva várásáról” (2Tim 4:8) bizonyos események teljesedésének „várására”, különböző apokaliptikus forгатókönyvek megvalósulására várva. Egy ilyen szerencsétlen eszkatológiai valóságra világított rá Jézus, amikor azt mondta tanítványainak, hogy „ama napon” lesznek majd olyan várakozók, akik tartalmatlan kap-

csolatban voltak Vele, s ezért el kell őket utasítania: „És akkor vallást tesztek majd nékik: Sohasem ismertelek titeket; távozzatok tőlem, ti gonosztevők” (Mt 7:22-23).

Harmadsorban a felkészülésben jelentkező egyensúlyzavar egy másik következménye elkerülhetetlenül mind az apokaliptikus próféciaik tartalmának, mind azok céljának a téves értelmezéséhez vezet. Ugyanebben a gondolatmenetben haladván tovább, fontos azt is megjegyeznünk, hogy a profetikus szövegeket nem a minden részletre kiterjedő kézikönyvek stílusában írták, amelyek módszeresen megválaszolják az eljövendő események iránti kíváncsiság szülte kérdéseket. Ellenkezőleg. A próféciaik helyes megközelítése egyenesen arányos az ősegyháznak intézett üzenet újra felfedezésével. Következésképpen Dániel és a Jelenések könyvének legfontosabb üzenetét inkább az Isten Országának érdekeivel ellentmondó ideológiákkal és hatalmakkal szembeni ellenállásra történő felhívás képezi⁵, mint az utolsó események részletes feltérképezése. Míg az idő-profetikus támpontok orientatív jellegűek és másodlagosak, addig az apokaliptikus szövegek üzenete Isten tervének az emberiség végére vonatkozó manifesztuma, és minden e terv melletti döntés: eszkatológus hitvallás.⁶

Az evangélium elégséges volta ellentétben az apokaliptikus irodalom elégtelen voltával az emberiség megmentésében

Az evangéliumok apokaliptikus szövegeinek felleltározása során láthatjuk, hogy kevés van belőlük,⁷ és hasonló a helyzet az újtestamentumi levelekkel is.⁸ Továbbá, a profetikus üzenettel rendelkező szövegrészek figyelmes vizsgálata során egy jelentős dolgot fedezünk fel: Jézus és az apostolok beszédének apokaliptikus jellegű elemeit nem annyira saját kezdeményezésük, mint inkább a hallgatóság eszkatológiai kíváncsisága determinálta.⁹ Kétségkívül, a döntésük, hogy beszédükben csak ritkán érintik az apokaliptikus témákat, jogosan felveti a kérdést, hogy mi volt ezzel a céljuk. Ahhoz, hogy erre a kérdésre helyes választ találjunk, szükséges mindenek előtt megvizsgálnunk, hogy mi volt az újtestamentumi irodalom elsőbbséget élvező témája. Ebben az értelemben az evangélium és a benne rejlő témák határozták meg az első századi közbeszédet és kánoni irodalmat.

Jézus közszereplése elején megfogalmazott programbeszéde sokatmondó: „Minekutána pedig János tömlöcbe vettetett, elméne Jézus Galileába, prédikálván az Isten országának evangé-

MÍG AZ IDŐ-PROFETIKUS TÁMPONTOK ORIENTATÍV JELLEGŰEK ÉS MÁSODLAGOSAK, ADDIG AZ APOKALIPTIKUS SZÖVEGEK ÜZENETE ISTEN TERVÉNEK AZ EMBERISÉG VÉGÉRE VONATKOZÓ MANIFESZTUMA, ÉS MINDEN E TERV MELLETTI DÖNTÉS: ESZKATOLOGIKUS HITVALLÁS.

liumát, és mondván: Betölt az idő, és elközelített az Istennek országa; térjete meg, és higgyetek az evangéliumban” (Mk 1:14-15).¹⁰ Mivel Jézus nem csak hirdette, hanem meg is testesítette az evangéliumot,¹¹ az apostoli üzenet tartalma mélyen Krisztus-központú volt. Következésképpen Pál felfedte a korinthusi gyülekezet előtt üzenetének lényegét: „Mert nem végeztem, hogy egyébről tudjak ti köztetek, mint a Jézus Krisztusról, még pedig mint megfeszítettéről” (1Kor 2:2).¹²

Ami az evangéliumban rejlő témák összességét illeti, amely témák Jézus és az apostolok beszédét uralták, az evangéliumhoz társuló jelzők felsorolása is elégséges ahhoz, hogy kiemeljük azokat a teológiai elemeket, amelyeket a kifejezés magába foglal: „Az „evangélium titka” (Ef 6:19) „Jézus Krisztus evangéliumában” (Csel 5:42) van kinyilatkoztatva számunkra, amely kinyilatkoztatás „Isten kegyelmének evangéliumát” közvetíti az emberiségnek (Csel 20:24). További jelzők: „Isten országának evangéliuma” (Mt 24:14), „a boldog Isten dicsőségének evangéliuma” (1Tim 1:11), „Krisztus dicsőséges evangéliuma” (2Kor 4:4). Ennek a felfedezésnek a hatásai érezhetőek a hívő életében. Ennek referenciapontjából születik meg az „evangélium hite” (Fil 1:27), válik megtapasztalhatóvá az „üdvösség evangéliuma” (Ef 1:13), a „béke evangéliuma” (Csel 10:36; Ef 6:15) és az „evangélium reménysége” (Kol 1:23). E jelzők végül is az „örök evangélium” (Jel 14:6) atemporalis körülményei.

Lévén, hogy mind Jézus, mind a tanítványok fenntartások nélkül elkötelezték magukat az evangélium hirdetése mellett, és amennyire lehetett, kerülték az apokaliptikus „elkalandozásokat”, levonhatjuk a következtetést, hogy *csakis* az evangélium elégséges a második adventre való felkészüléshez.

Az evangélium és az apokaliptikus irodalom kapcsolatából származó gyakorlati következmények

Az előző két és e jelen tanulmányban összehasonlítottam és értékeltem a két fogalmat körülíró specifikus elemeket. Céлом ezzel az volt, hogy egy olyan bibliai példát állítsak olvasóim elé, amely megalapozza a hívők második adventre történő felkészülését. Vizsgálódásomat néhány gyakorlati implikáció meghatározásával fogom zárni.

A Jézussal való találkozás előkészítése igazi felkészülést feltételez, ami csakis az evangélium üzenetének mélyeséges megtapasztalása útján történhet meg. Meg kell értenünk, hogy az Atya miként békéltette meg magát a világot Jézus által (úgy viszonyult Hozzá, ahogyan hozzánk kellett

volna, hogy mi olyan bánásmódban részesüljünk, amilyenben Neki kellett volna részesülnie). Isten szeretete vágyat gerjeszt bennünk, hogy személyes kapcsolatba lépjünk Vele.¹³ Hit által a hívő megkapja Isten igazságát, „miképpen meg van írva: Az igaz ember pedig hitből él” (Róm 1:17). Ez felelősséget hárít ránk. Mivel a bűn csonkítja a jó és a gonosz megkülönböztetését lehetővé tevő érzékünket, és Istentől is elválaszt, a Lélek arra készíti bennünket, hogy „nézzünk a hitnek fejedelmére és bevezetőjére, Jézusra” (Zsid 12:2). Ez által a megmentő nézés által „elváltozunk az Ő képére”, és vérig menően ellenállunk a bűnnek (lásd Zsid 12:3-4; 2Kor 3:18).

Eszkatologikus bálványimádásnak minősül az, ha a hívő a tekintetét Jézusról a jelekre és az utolsó eseményekre tereli. Szinte észrevehetetlen módon a várakozók szívét eszkatologikus személyek, intézmények, nemzetek és különböző típusú apokaliptikus foratókönyvek árasztják el. Egy hasonló „fogyatékoság” – az eseményekkel való túlzott foglalkozás – miatt panaszkodott Jézus is első adventje alkalmával: „Ha jeleket és csodákat nem láttok, nem hisztek” (Jn 4:48). Mivel a Biblia szerint csak az evangélium generál igazi hitet, ezért az evangélium elégségesnek és hatékonynak minősül a felkészülésben. Jézus szónoki, de eszkatologikus kicsengésű kérdése – „Mindazáltal az embernek Fia mikor eljő, avagy talál-e hitet e földön?” (Lk 18:8) – mindahányszor választ kap, amikor a várakozók felkészülésüket az evangéliumra alapozzák, és életben tartják a visszajövetel utáni vágyukat.

Ezzel ellentétben, az eszkatologikus eseményekre történő fókuszálás felkészületlen várakozókat produkál. Míg a lelki érettség jelét az evangélium megtapasztalása, megélése képezi, addig az éretlenség jelét az apokaliptikus eseményekkel való lázas, az evangéliumhoz is elsőséget élvező foglalkozás. Egy hasonló megközelítés egy helyzetfüggő erkölcsöt alakít ki a várakozóban.¹⁴ Számos, az eseményekre összpontosító várakozó meg fogja tapasztalni a választásával járó kínokat: „Mikor az emberek elhalnak a félelem miatt és azoknak várása miatt, amik e föld kerekiségére következnek” (Lk 21:26).

Az evangélium és az apokaliptikus irodalom kapcsolatának megfelelő mérlegelése helyes miszológiai magatartást fog eredményezni. Jézus tanítványai közösségének hirdetnie kell az evangéliumot. Mivel Jézus testet öltése révén az evangélium teljes mértékben ki lett nyilatkoztatva számunkra, üzenete egyértelmű lesz mindenki számára, aki meghallja Krisztus Igéjét (Róm 10:17).

LÉVÉN, HOGY MIND JÉZUS, MIND A TANÍTVÁNYOK FENNTARTÁSOK NÉLKÜL ELKÖTELEZTÉK MAGUKAT AZ EVANGÉLIUM HIRDETÉSE MELLETT, ÉS AMENNYIRE LEHETETT, KERÜLTÉK AZ APOKALIPTIKUS „ELKALANDOZÁSOKAT”, LEVONHATJUK A KÖVETKEZTETÉST, HOGY CSAKIS AZ EVANGÉLIUM ELÉGSÉGES A MÁSODIK ADVENTRE VALÓ FELKÉSZÜLÉSHEZ.

Nem ugyanez a helyzet viszont az apokaliptikus üzenet hirdetésével! Az apokaliptikus üzenet megértése tőkélatesíthető az események történésével. Egy ilyen hermeneutikai, apokaliptikus kontextusra a következő elv alkalmazandó: „Az utolsó napokban érteitek meg e dolog értelmét” (Jer 23:20; 30:24). ■

A JÉZUS VISSZAJÖVETELE IRÁNTI KÖZÖMBŐSSÉG-NEK KÜLÖNBÖZŐ MEGNYILATKOZÁSI FORMÁI LEHETNEK, ÚGYMINT: TÖBBÉ NEM ISTENT, HITTESTVÉREINKET ÉS FELEBARÁTAINKAT SZERETJÜK (2PT 1:7), HANEM ÖNMAGUNKAT, A PÉNZT ÉS AZ ÉLVEZETEKET (2TIM 3:2-5). EZ A TERMÉSZETELLENES VÁLTOZÁS AZ EMBER JELLEMÉBEN, A VÉGIDŐ EGYIK JELE, AMIRE JÉZUS ALÁBBI KIJELENTÉSE IS RÁVILÁGÍT: „ÉS MIVELHOGY A GONOSZSÁG MEGSOKASODIK, A SZERETET SOKAKBAN MEGHIDEGÜL” (MT 24:12).

Daniel Olariu, lelkipásztor, hébert és Ótestamentumot tanít Cernicán

1. Lásd Az evangélium és az apokaliptikus irodalom kapcsolata c. cikkem első (*Adventszemle*, 2016. április, 10-11. oldal) és második részét (2016. november, 21-23. oldal).
2. Habár János evangéliuma egyedi abból a szempontból, hogy a felházban mondott beszéd részletesen van bemutatva, a hangsúly az elmenetelen és a Szentlélek elküldésének szükségességén lévén, a szinoptikus evangélisták felfigyelnek Jézus vallomásában a visszajövetel bizonyosságára (a törvény kontextusában, eskü alatt lévén a Szanhedrin előtt – lásd Mt 26:63-64; Mk 14:61-62; Lk 22:67-69). Megjegyzendő továbbá, hogy Máté és Márk szerint Jézus azért szakította meg titokzatos hallgatását, hogy bizonyosságot tegyen visszajöveteléről. Továbbá Jézus világból való távozásának leírása szerint az angyalok visszajövetele ígéretere hivatkoztak, hogy újrakalibrálják a tanítványok elvárásait (10-11. versek).
3. Az ótestamentumi „Úr napja” kifejezés részletekbe menőbb elemzése érdekében, a „hatodik pecsét” kontextusában, lásd David E. Aune, *Revelation 6-16* (World Biblical Commentary, 52B; Accordance electronic ed.; Grand Rapids: Zondervan, 1998), 421-424. Mindaz, ami figyelmen kívül maradt az Úr napja kapcsán, fontos teológiai témaként jelenik meg Ámos próféta könyvében: „Jaj azoknak, akik kívánják az Úrnak napját! Mire való néktek az Úrnak napja? Sötétség az és nem világosság... Nem sötétség lesz-e az Úrnak napja és nem világosság?! Sötétség lesz az, s még hajnalfénye sem lesz”(Ámos 5:18.20).
4. Az utolsó idők jelei közt vannak egyházon belüli és egyházon kívüli jelek is (lásd Mt 24; Mk 13; Lk 21; 2Tim3:1-5; 2Pt 3:3-6). A Jézus visszajövetele iránti közömbösségnek különböző megnyilatkozási formái lehetnek, úgymint: többé nem Istent, hittestvéreinket és felebarátainkat szeretjük (2Pt 1:7), hanem önmagunkat, a pénzt és az élvezeteket

(2Tim 3:2-5). Ez a természetellenes változás az ember jellemében a végidő egyik jele, amire Jézus alábbi kijelentése is rávilágít: „És mivelhogy a gonoszság megsokasodik, a szeretet sokakban meghidegül” (Mt 24:12).

5. Dániel könyvének narrációi és proféciai vitathatatlanul rámutatnak a tényre, hogy a könyv üzenete a körül a kérdés körül forog, hogy ki uralkodik a világ felett. Miközben a narratív részek a világ hatalmai közti konfliktusokat mutatják be, a profetikus szövegek eszkatológiai tartalmakat nyilatkoztatnak ki, amelyek Isten világ feletti uralmának előjogát támadják.

6. Lásd például Nabukodonozor esetét Dániel 4. fejezetében. Az előbbi részekkel ellentétben, a 4. fejezet hitvallomás formájában van lejegyezve. A leírás úgy kezdődik, ahogyan befejeződik: a király megváltozására utal. Ha eddig Nabukodonozor ellenezte Isten tervét a történelemben, megváltozik, és alárendeli magát a mennyek Királya akaratának (Dán 4:1-3.34-37).

7. A referenciaszövegek, amelyek megfelelnek az apokaliptikus műfajnak: Mt 24, Mk 13 és Lk 21. Ezek mellett bizonyos példázatok magukban hordoznak eszkatológikus elemeket, ilyen például az eljövendő ítélet témája (lásd Mt 13:47-50).

8. Lásd 2Thess 2:1-12 verseit. Ezt az igeszakaszt egy következő lapszámban fogjuk megvizsgálni.

9. Van mégis egy kivétel: a színeváltozást a magas hegyen maga Jézus kezdeményezte (Mt 17:1-13; Mk 9:2-13; Lk 9:28-36). Megfigyelhetjük, hogy kevesen voltak tanúi a színeváltozásnak: Péter, Jakab és János, majd Jézus „megparancsolá nekik, hogy senkinek se beszéljék el, amit láttak vala, csak amikor az embernek Fia a halálból feltámad” (Mk 9:9; vö. Mt 17:9). E szöveg teológiai jelentését és jelentőségét a bibliai eszkatológiai modell felépítésére vonatkozóan lásd a következő lábjegyzetet.

10. Érdekes tény, hogy Máté bizonyos változtatásokkal mutatja be Jézus kijelentését. Az evangélista szerint Jézus hirdetésének lényege ez: „Térjete meg, mert elközelgett a mennyeknek országa” (Mt 4:17). A legvalószínűbb az, hogy Márk változatát fogalmazta át Máté annak érdekében, hogy megfeleljen a Királyság motívumának, amely az egész könyvet áthatja (Isten országának evangéliuma – Mt 4:23; 9:35; 24:14). Ennek a kifejezésnek a jelenléte a lukácsi írásokban (Lk 4:43; 8:1; 16:16; Csel 8:12) azzal magyarázható, hogy Máté evangéliumának forrásértéke volt Lukács számára.

11. Lásd Jn 1:14.

12. A kijelentés annál is fontosabb, hogy az athéni események után született meg.

13. Isten szeretete szoteriológiai kényszerítő értékének gondolata kifejezetten 2Kor 5:14, Róm 2:4 és 2Pt 3:9 verseiből származik. 2Kor 5:14 versében a „szorongat” ige jelentése Krisztus szeretetével társítva a következő: (szeretete) ostromol, mindenfelől körbevesz, kényszerít: „Mert a Krisztusnak szerelme szorongat minket.” A birtokosi szerkezet – ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ/*he agape tou Christou* (Krisztus szeretete) – jelenti a Krisztus irántunk való szeretetét, de a mi szeretetünket is Krisztus iránt. Kétségkívül a Jézus kezdeményezte szeretet (Róm 5:6.8) szülte szeretetünket Óiránta.

14. Az advent várásában a helyzeti erkölcs különböző formákban nyilatkozik meg. Akár lázas apokaliptikus hangulatról beszélünk (az eseményekkel, jelekkel és apokaliptikus forgatókönyvekkel való túlzott foglalkozásról), akár az apokaliptikus idők spekulánsairól, mindezek a megnyilvánulások végül bukáshoz vezetnek az adventre való felkészülésben.

A PETROVAKRASZNAI GYÜLEKEZET

Nyolcvanhét év telt el azóta, hogy Máramaros ezen vidékén, a Visó völgyében hirdetni kezdték az evangéliumot. Tomeniuc Gheorghe – akit közeli ismerősei „Andresiucnak” szólítottak – 1930-ban fedezte fel a bibliai igazságot. Ugyancsak ebben az évben tért meg az anyósa is, Marțiș Olena (Guneșca). Megalakult az első adventista csoport a következő település lakóiból: hárman Ruzspolyánáról, ketten Oroszkőről, öten Petrovakrasznáról. Presbiterük Sauca Gheorghe – ismertebb nevén: Fișul – volt. Sokszor a nehéz körülmények és az üldözés miatt Sauca testvér hegyi házában gyülekeztek, Petrovakraszna és Oroszkő között, egy félreeső helyen. A csoport gyarapszik: 1938-ban már 17-en vannak. Ekkor már a szomszédos faluban, Petrován is működött egy öttagú csoport.

Petrovakrasznán 1938-ban, két csoport egyesülése útján alapították meg az adventista gyülekezetet, amelynek akkor 23 tagja volt. A közösség lelkésze Cioncă testvér volt. 1977-ben, a totalitárius rendszer teremtette körülmények között a testvérek elhatározzák, hogy imaházat építenek. Gava Vasile, a gyülekezet presbitera, aki a falu

közepén telket adományozott az egyháznak, az egyike azoknak, akik nekifognak az építkezésnek. Segítették őt hittestvérei, Gorgan Gheorghe, Gorgan Nicolae és Tomeniuc Mihai. Az Úr kegyelméből felépült az imaház, amelyet 1998-ban fel is szenteltek. 1990-ben a gyülekezet tagsága eléri a hetvenet. A rendszerváltás után a közösségnek nagy áldásokban volt része: tizenhárman keresztek meg, megalakult a gyermek és ifjúsági kórus, valamint a zenekar. Ugyancsak 1990-ben alapítják meg Petrován is az adventista gyülekezetet az addig a krasznai gyülekezetbe járó petrovai testvérek.

Ma a gyülekezetnek negyven megkeresztelt tagja és egy gyermekcsoportja van. A közösséget 1930-tól napjainkig a következő lelkészek pásztorolták: Cioncă, Tătaru, Roșca, Boia, Pușcașu, Zanfir Damian, Brândzanic Toader, Brândzanic Marian, Blotor Gabriel és Ciurilă Iosif. A gyülekezet tagjai missziótevékenységeket folytatnak a településen, de a szomszédos falvakban is, Bisztrán és a Visó Völgyében.

Ciprian Crăciun, lelképásztor, Észak-Erdély Egyházterület

SALAMON-SZIGETEK

A vulkáni eredetű szigetek kettős vonulatából álló, Ausztráliától észak-nyugatra található Csendes-óceáni Salamon-szigetek független államot alkotnak. Összterületét hat nagyobb sziget, és több mint 900 apró sziget alkotja. 1568-ban fedezte fel egy expedíció során a spanyol Alvaro de Mendana, aki azt feltételezte, hogy Salamon király erről a helyről hozatta a kincseit, ezért adta a szigetcsoportnak ezt a nevet. Később bebizonyosodott, hogy feltételezése téves volt, ellenben a kannibalizmusnak és az erőszaknak köszönhetően vált hírhedté a történelem során ez a terület. A 28.370 km² összterületű ország fővárosa Honiara, a népesség becslött száma pedig 670.000, többségük keresztény vallású. A Salamon-szigeteken több mint hatvan nyelvet és tájnyelvet beszélnek, az emberek rurális környezetben élnek, és mezőgazdasággal teremtik meg a megélhetésüket.

Az első adventisták 1914-ben érkeztek a szigetekre, de mivel nagyon változatos területről volt szó, voltak zónák, ahova csak 1950 táján jutottak el misszionáriusaink. 1920-ban már több mint 1100 személy vett részt a szombatiskolai istentiszteleteken – ekkor már 17 gyülekezetünk műkö-

dött. 1920-ban megkezdte tevékenységét adventista nyomdánk, majd 1924-ben elkezdődött a helyi misszionárius-képzés is. 1966-ban Malatia szigeten megnyitotta kapuit az első adventista kórház, 90 ágyas kapacitással.

A nehézségek, megszorítások és üldözések ellenére – amelyek napjainkban is tapasztalhatók – a missziószolgálat továbbhaladt. Ma a statisztikák szerint a lakosság 10%-a az Adventista Egyházhoz tartozónak vallja magát. A Generál Konferencia jelentéseiből tudjuk, hogy majdnem 49.000 adventista egyháztag él a Salamon-szigeteken. 191 gyülekezetünk és 262 csoportunk van, és évente több mint 1600-an csatlakoznak egyházunkhoz. 2016 szeptemberében az ország miniszterelnöke is jelen volt az Atoifi adventista kórház 60. évfordulója alkalmából rendezett megemlékezésen, amelyen méltatta az adventista misszionáriusoknak a Salamon-szigeteki társadalmi jólét megeremtése érdekében tett erőfeszítéseit, akik sokszor az életükkel fizettek azért, hogy a sziget lakói megismerhessék Jézust. Az adventista kórház és a kórház keretében működő nővérképző az ország élvonalába tartozó intézmények egyike.

Adrian Neagu, szerkesztőségi titkár, Viața și Sănătatea Kiadó

A JELENÉSEK HÁROM ANGYALA (1)

A MARADÉK
HIRDETI AZ ÍTÉ-
LET ÓRÁJÁNAK
ELÉRKEZTÉT,
A KRISZTUS
ÁLTALI MEGVÁL-
TÁST ÉS KRISZTUS
MÁSODIK ELJÖVE-
TELÉNEK KÖZEL-
SÉGÉT. A JELE-
NÉSEK KÖNYVE
14. FEJEZETÉBEN
A HÁROM ANGYAL
JELKÉPEZI EZT AZ
ÜZENETET.

Ismétlő bevezetés

Az adventista hitalapelvek „oszlopait” vagy „pilléreit” bemutató cikksorozatunkban előbb leszögeztük, hogy úttörőink, és főként Ellen G. White 1888-as kijelentései¹ alapján mi ezeknek doktrináris „oszlopoknak” az identitása.

„Miután áthaladtunk az 1844-re meghatározott időpontra, fontos események sora következett, amelyek felnyitották szemünket:

1. A szentély megtisztítása, amely a mennyben történik, s amelynek határozott kapcsolata van Isten földön élő népével;
2. Az első, második és harmadik angyal repülése, akiknek zászlaján ez a felirat szerepel: »Isten parancsolatai és a Jézus hite«.
3. Ennek a hármias üzenetnek a keretében az egyik mérföldkő Isten temploma, melyet igazságot szerető népe a mennyben lát, valamint az Isten Törvényét tartalmazó frigyláda. A negyedik parancsolat erősen fénylett az Isten Törvényét lábbal tiprók útján.
4. Szintén hitünk régi »mérköve«, hogy a törvénytelenek nem rendelkeznek halhatatlansággal.

Nem jut eszembe más hitpont, amelyre azt mondhatnám, hogy »hitünk régi határvöve.«

Megjegyzésünk már a kezdet kezdetén az volt, hogy ezek a „rég köve” nem képviselik teljes hitünket, hanem mindössze négy nagy hitalapvető témát, amely megkülönböztetett minket a többi adventistától és kereszténytől mozgalmunk megjelenésének első éveiben (1844–1850).

Továbbá bebizonyítottuk, hogy hitalapelveink értelmezése nem statikus, nem állandó, módosíthatatlan ismétlése egy-egy dogmának. A doktrinák értelmezésének történelmi tapasztalata dinamikus, azaz megenged legitím változásokat egy bizonyos alapvető hitelvi érték megőrzésének keretében. Hitünk élő hit, amely az állandó személyes és csoportos kutatáson és elmélyülésen alapszik – nem egy egyszerű idézet vagy élettelen nyilatkozat, amely semmilyen változást nem enged meg. Minden nemzedéknek szüksége van a Biblia kutatására, nem elég csupán örökölnie elődeitől a hitet.

Ráműtöttem továbbá, hogy a Biblia hitelvi kutatásának ezen dinamikájában Ellen White mennyei ihletésű gondolatai hasznosak és szükségesek, segítenek és útbaigazítanak, viszont legitím módon nem az övék az utolsó szó, tekintélyben nem érhetik fel, és nem előzhetik meg a Biblia szavát. Vannak olyan lelki varázslók, akik megpróbálják olyan idézetek „amalgámjával” megközelíteni az egyház és a világ problémáit, amelyekről állítják, hogy értik azokat. Szent ornamentumként, vagy a varázslatos hatás eléréseért, diskurzusukba beleszólnak egy-egy bibliaiszöveget is (amit szintén tévesen értelmeznek), a tekintély teljes érvelés alapját viszont a Próféta-ság lelke írásaiból vonják le, nem a Szentírásból. Adventista úttörőink – beleértve Ellen White-ot is – elismerték, hogy a Biblia hitünk egyetlen alapja, ami még egy ok arra, hogy „hitünk oszlopainak” megértését nem szabad Ellen White írásaira alapoznunk.

Az Adventszemle előző számaiban bemutatuk a vizsgálati ítélet – vagy a szentély – doktrinájának történetét. Jelen számtól kezdődően a hármias angyali üzenet témájával fogunk foglalkozni.

Lemondott-e az egyház a „három angyalról”?

Az adventista hitvallás hisz a hármias angyali üzenetben. A 13. cikkelynél (A Maradék és küldetése) a következőt olvashatjuk²:

„Az egyetemes egyházat azok alkotják, akik őszintén hisznek Krisztusban; de az utolsó időkben, az általános hitehagyás idejében az Úr egy maradékot hív el, hogy megtartsa Isten parancsolatait és a Jézus hitét. Ez a maradék hirdeti az ítélet órájának elérkezését, a Krisztus általi megváltást és Krisztus második eljövételének közelségét. A Jelenések könyve 14. fejezetében a három angyal jelképezi ezt az üzenetet, amely egybeesik a mennyben folyó ítélettel, a földön pedig bünbánatot és megújulást eredményez. Minden hívőnek szól a meghívás, hogy személyesen vegyen részt az evangélium világszéles hirdetésében (Dán 7:9-14; Ésa 1:9; 11:11; Jer 23:3; Mik 2:12; 2Kor 5:10; 1Pt 1:16-19; 4:17; 2Pt 3:10-14; Júd 3,14; Jel 12:17; 14:6-12; 18:1-4).

Még a Wikipédia is igazolja, hogy az adventisták továbbra is vallják a hármasszöveg üzenetét³. Az adventisták nem csak hogy támogatják ezt a doktrínát, hanem hirdetik is. Ez az egyház által hirdetett üzenet azonban nem egyszerű ismételtetés Jelenések könyve szavainak. Az egyház azokat az elveket prédikálja, amelyek a három angyal üzenetét képezik: az örök evangéliumot, Isten parancsolatait és a Jézus hitét, az ítélet óráját, az igazi imádatot, a világ teremtését, a Szombatot, a világtól való különbözőséget stb. Ezek az elvek jelen vannak minden evangelizációs bemutatáson, majd elmélyítésük folytatódik a katekézis tanításával, a prédikációkkal, a szombatiskolai tanulmányokkal, az egyházi irodalommal és sajtótermékekkel.

A hármasszöveg üzenet hirdetése azonban nincs ínyére az úgynevezett „történelmi adventistáknak”, akik az egykori „reform-adventisták” példáját követve, különvált csoportokat alkotnak. Ők azt szeretnék, ha az egyház üzenete nem lenne Biblián alapuló, evangélium- és Krisztus-központú, hanem inkább legalista és a Próféta Lelke írásaival (szelektíven) teletűzdelt. Ezek a „szajkók”, akik megtanulták a pocsolya túlsó partján tanyázó hollók énekeit, és nincsenek megelégedve az egyház üzenetével, célul tűzték ki a katolikusok radikális és kegyetlen elítélését. Ők ezt nevezik „a három angyal hangjának”, és ha az egyház nem kiáltja velük együtt ugyanezt, azzal vádolják, hogy titokban lepaktált az ellenséggel.

Az ehhez hasonló vádak tudatlanságról, rosszindulatságról, az összeesküvés-elméletek iránti fogékonyságról tanúskodnak. Ha valaki megvádolja szüleit, házastársát vagy gyermekét, előbb utána nézel, hogy megalapozottak-e a vádak, és még azután is, hogy leellenőrizted, a természetes hajlam benned arra ösztönöz, hogy minden úton visszautasítsd a vádakot. Ez azért van, mert szereted családtagjaidat. Ám ha olyasvalakit vádolnak, aki nem tetszik neked, könnyen, rosszindulatú élvezettel elhiszed a vádakot, gratulálván magadnak, hogy jók voltak a megérzéseid. Ez történik akkor, amikor nem szeretsz. Ez azoknak a „károgóknak” a szeretete, akik gyakran használják az „our beloved Church” (szeretett Egyházunk) kifejezést, de akik készek minden kedvezőtlen híresztelést elhinni.

Az is igaz, hogy egyházunknak sokkal figyelmesebbnek kellene lennie a hármasszöveg üzenet mély jelentéseit, továbbá a teljes igazság tanítását és hirdetését illetően. Egyetlen egy lelkes sem hagyhatja figyelmen kívül a próféciák vagy a Próféta Lelke üzeneteinek magyaráza-

tát és jelenkori alkalmazását. Bárhol, ahol kerülik mindezt, beférkőzik a hamis evangélizmus és a szekularizmussal határos hitehagyás.

Akik hisznek a „tiszteletre méltó”, „tűzásoktól” és felekezeti jellegzetességektől mentes vallásosság eszményében, egy „Isten minket úgy segítsen” szlogennel átfényezett világiasságot gyakorolnak, gyilkos laodiceanizmust, amely nem melegít fel, és a szomjat sem oltja. Sajnos, léteznek olyan apostolok, akik nem sajátították el az advent üzenetét, vagy akik tévesen, fanatikus módon értelmezték azt, s végül teljesen elhagyták, olyan népszerű evangéliumot hirdetvén, amely megkerüli az Isten iránti kötelességet. Mindazonáltal igazságtalanság lenne az egyházat vádolni, csak mert egyesek már nem prédikálják a hármasszöveg üzenetét. Ha a zelótáknak nincs más üzenetük, mint a pápától való félelem, akkor várható az is, hogy lesznek, akik a másik végletbe menekülnek, és a csupán hit általi megigazulást hirdetik.

Amint az Jelenések 14:6-12 verseiből kicseng, a három angyal szövege képezi azt az üzenetet, amelyet egyházunk az egész világnak címez. Ezt ekképpen támasztja alá Ellen G. White:

„Krisztus másodszor erővel és hatalommal jön el. Ahhoz, hogy felkészítse az embereket erre az eseményre, elküldte az első, a második és a harmadik angyalt az Ő üzenetével. Ezek az angyalok azokat jelképezik, akik elfogadják az igazságot, és erővel hirdetik az evangéliumot a világ előtt.”⁴

Kiknek prédikálnak azonban a hármasszöveg bírálói? Az egyháznak, mivel a világ elé nem jöhetnek zavarosan összeválogatott idézetekkel, egyházzal szembeni jajgatásokkal, és mert a világ mindezt nem fogja teletölni a zsebeiket. Időnként a világ számára is van üzenetük – főként amikor a katolikusokat vagy az ökumenikusokat támadják, átkozván őket jövőben elkövetendő bűnökért. És nyilván dicsekszenek azzal, hogy nekik nem emberek, hanem Isten a megbízójuk.

Az egyház logója

A kritikusok, akikről az imént említést tettem, azzal érvelnek, hogy az egyház – a „sorainkba beszívargott jezsuiták” befolyására – megváltoztatta a címerét, lemondván a három angyal stilizált motívumáról, és felvállalván az aktuális, úgy mond „ökumenikus” logót a „megfordított

**EGYHÁZUNKNAK
SOKKAL FIGYELME-
SEBBNEK KELLENE
LENNIE A HÁRMAS
ANGYALI ÜZENET MÉLY
JELENTÉSEIT, TOVÁBBÁ
A TELJES IGAZSÁG
TANÍTÁSÁT ÉS HIR-
DETÉSÉT ILLETŐEN.
EGYETLEN EGY LEL-
KÉSZ SEM HAGYHATJA
FIGYELMEN KÍVÜL
A PRÓFÉCIÁK VAGY
A PRÓFÉTASÁG LELKE
ÜZENETEINEK MAGYA-
RÁZATÁT ÉS JELEN-
KORI ALKALMAZÁSÁT.**

keresztel. Egy kész hisztéria-hullám tört ki az angol, román és egyéb nyelvű internetes felületeken e kérdéssel kapcsolatosan. Mintha az ördög ez úton próbálná meghamisítani a nagy kiáltást, testvérölő üvöltéssé degradálja.

Kik hirdetik ma a világnak az üdvözítő üzenetet? Akik mindenüvé kihívóan feltüntetik a három angyal szimbólumát, állítván, hogy ők az igazi adventisták? Vagy inkább azok, akik szeretetben és igazságban egyesülve a nyitott Bibliát használják motívumként, középen a kereszttel, amelyből három csíkban feltör a Szentlélek egész földet átfogó lángja, a hármasszimbóluma?

A hívatlan kritikusok nem csak hogy kizárólag gyülekezeteinknek prédikálnak, idézeteket ismételtetvén, de azokat az okokat is démonizálják, amelyek miatt egyházunk megváltoztatta a logóját, és félremagyarázzák a szimbólumok jelentését. Ezek az emberek egyáltalán nem hajlandók gondolkodni, téves információkkal rendelkeznek, és rossz megfigyelők. Hivatalos logóinkban a kereszt nincs megfordítva, csupán ők látják ezt így.

Ha az egyházon belülről nézzük, a régi embléma egyszerűbbnek és sokatmondóbbnak tűnhet, kívülről azonban nem egyértelmű, hogy egy felekezet logója, vagy pedig egy repülőársaságé. Nincsen benne a Szentírás motívuma (hitünk alapja), és a kereszt sem – az egyetlen valóság, amellyel egy keresztény dicsekedhet, az üdvösség egyetlen reménysége. Mintha Káin választotta volna...

Ezzel nem azt akarom mondani, hogy demonizáljuk a régi emblémát. Egyházunk bizonyos intézményei és szervezetei használják a három angyal motívumát. De az a logó, amely mindannyiunkat képvisel, az a Generál Konferencia által javasolt és egyházunk által a világ minden részén elfogadott embléma. Zúgolódní ellen, vagy nyilvánosan egy másik emblémával előállni annyit tesz, mint kijelenteni: nem szándékozol az egyház egységes testéhez tartozni. Nem csoda tehát, hogy a disszidens adventistáknak és a szeparatistáknak a hivatalostól eltérő logójuk van.

Új emblémánk teljesebb, szebb, kifejezőbb, és jobban képvisel minket. A kötekedők haragját okozza, hogy ez a logó a szervezett egyházat képviseli, a hitközösséget, a ma élők egyházát, míg ők csak Istenhez és a halottakhoz viszonyítják magukat. Az egyház azonban intézmény is, nem csak amorf testvériség.

Akinek jogában állt megrajzolni az első emblémát, annak jogában áll egy másodikat is megtervezni. Istennek vagy a Prófétaság Lelkének nincs parancsa erre vonatkozólag. Mind az előző, mind a mostani logó az egyház vezetőségének ésszerű

kezdeményezésére született meg. Mitől szentebb a három angyal motívuma a három nyelvű láng motívumánál? A három angyal sokszor annyira vázlatosan van ábrázolva, hogy inkább hasonlít papírból hajtogatott repülőhöz vagy azonosítatlan repülő tárgyhoz. Továbbá hogyan jelenhetnek meg a trombiták, ha a szöveg nem említi azokat? És egyébként is, honnan tudják nosztalgiazó kötekedőink, hogy milyenek az angyalok, hány szárnyuk van, hány kezük, hány lábuk, hogy e szerint tervezzék meg az egyház tökéletes logóját? A Biblia azt mondja, hogy az angyalok „szolgáló lelkek” (Zsid 1:14). Annak szimbólumaként, hogy lelkek, illesztünk a testükhöz szárnyakat, pedig a valóságban semmi szükségük szárnyakra, hiszen lelkek. De ha Isten tűzlángokból alkot magának szolgálókat és angyalokat (Zsid 1:7), miért jelent problémát az, hogy az egyház egy hármasszimbólummal jelképezi a három angyalt, amely láng a Szentírásból – pontosabban a keresztből – emelkedik fel, és átkarolja az egész Földet?

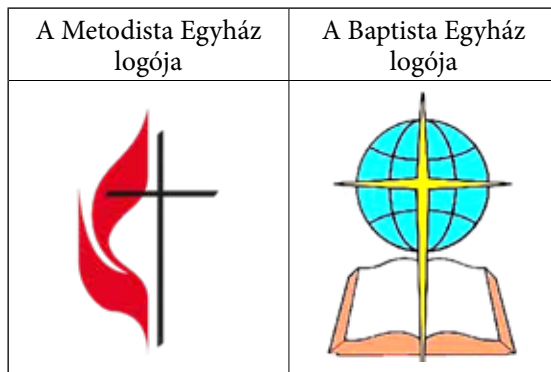
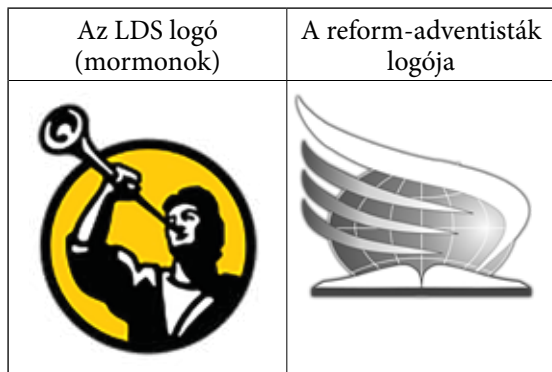
A vallásos szélsőség azonban „boldog házasságban él” a bíráló lelkülettel és a kegyelem hiányával. A gond tehát nem a logóval van, hanem az extrémizmussal.

**A HNŰA EGYHÁZ
LOGÓJÁBAN A
HÁRMAS ÜZENET
SZOROSABB
EGYSÉGBEN
JELENIK MEG, ÉS
A BIBLIÁBÓL ÉS
A KERESZTBŐL
EMELKEDIK FEL,
AMI A SZENTLÉLEK
MUNKÁJÁT SZIM-
BOLIZÁLJA.**

Hagyományos logó	A HNŰA Egyház hivatalos logója
	

HNŰA logó (disszidensek)	HNŰA logó (disszidensek)
	

A Red ADVenir TV logója (David Gates)	A HNŰA Ifjúság logója
	

A HÁROM ANGYAL EGYETLENEGY MOZGALMAT ALKOT, ÉS EGY-SÉGES ÜZENETET HIRDET. HÁRMAN VANNAK, ÉS MÉGIS EGYEK BIZONYÁGTE-VÉSÜKBEN (1JN 5:8), AHOGY JÉZUS IMÁDKOZOTT JÁNOS 17-BEN, VISSZATŰKRÖZ-VÉN UGYANAKKOR AZ ISTENSÉGET, NYÍLT ELLENTÉT-BEN A JELENÉSEK 13-BEN MEGEMLÍ-TETT, EGYMÁSSAL SZÖVETSÉGRE LÉPETT HÁROM HATALOMMAL – A BABILONT ALKOTÓ SÁRKÁNY-NYAL, A FENEVAD-DAL ÉS A HAMIS PRÓFÉTÁVAL.

Egyértelmű, hogy az új logó nem ökumenikus. Ismert, konvencionális nyelvezetet használva üzen a keresztény világnak, ahogy a jeruzsálemi Templomban és az áldozati rendszerben is voltak olyan elemek, amelyek a pogány templomokban és szertartásokban is jelen voltak, hiszen Isten ilyen módon – e szimbólumok által – próbálta megközelíteni a világot. A megnyitott Biblia, a kereszt és a földgömb a baptista címeren is megjelenik, a kereszt és a láng a metodista emblémán. A mienken mindenik elem megtalálható, a Szentlélek lángja pedig egy hármas láng, ami a három angyal egységes üzenetére utal. A régi logótól eltérően a hármas üzenet szorosabb egységben jelenik meg, és a Bibliából és a keresztből emelkedik fel, ami a Szentlélek munkáját szimbolizálja. Ennél jobb logót meg se lehetett volna tervezni.

A bírálók némelyike olyan emblémát használ, amelyen voltaképpen négy angyal szerepel, ami kombinálja Jelenések 14:6-12 verseit Jel 18:1-5 verseivel. Egy ilyen logó láttán egy ortodox, evangélikus vagy katolikus hívő semmit sem fog érteni.

Három üzenet, vagy csupán egy?

A hármas angyali üzenet bibliai szövege a következő (Jel 14:6-12):

„És láték más angyalt az ég közepén repülni, akinél vala az örökkévaló evangélium, hogy a föld lakosainak hirdesse az evangéliumot, és minden nemzetségnek és ágazatnak, és

nyelvnek és népnek, ezt mondván nagy szóval: Féljétek az Istent, és néki adjatok dicsőséget: mert eljött az ő ítéletének órája; és imádjátok azt, aki teremtette a mennyet és a földet, és a tengert és a vizek forrásait. És más angyal követé azt, mondván: Leomlott, leomlott Babilon, a nagy város! Mert az ő paráznaságának haragborából adott inni minden pogány népnek. És harmadik angyal is követé azokat, mondván nagy szóval: Ha valaki imádjja a fenevadat és annak képét, és bélyegét felveszi vagy homlokára vagy kezére, az is iszik az Isten haragjának borából, amely elegyítetlenül töltetett az ő haragjának poharába: és kínoztatik tűzzel és kénkövel a szent angyalok előtt és a Bárány előtt; És az ő kínlódásuknak füstje felmegy örökkön-örökké; és nem lesz nyugalomuk éjjel és nappal, akik imádják a fenevadat és annak képét, és ha valaki az ő nevének bélyegét felveszi. Itt van a szenteknek békességes tűrése, itt akik megtartják az Isten parancsolatait és a Jézus hitét!”

A szöveg elolvasásából arra következtethetünk, hogy habár három angyalról van szó, ezeknek nem három különböző üzenetük van, hanem egyetlenegy. Ezért használjuk a „három angyali üzenet” szintagmát. Ugyanaz az üzenet, mivel ugyanarra a témára utal, és amit az első elkezd, azt a harmadik befejezi.

Az első angyal az igazi imádatra hívja az emberiséget, a már elkezdődött ítélet kontextusában, utalván a teremtő Istenre, a negyedik parancsolat szavaival. A harmadik angyal figyelmeztet a hamis imádat és a „fenevad” egyetemes kultuszának veszélyeire, amely Jelenések 13. fejezetének profetikus forgatókönyve szerint az utolsó napokban az egész világra ki fog terjedni. Ez az angyal is Isten ítéletére utal, pontosabban annak végrehajtó szakaszára.

A második angyal üzenete nem egy hangos kiáltás, mint a másik kettőé, hanem csupán egy kimondott szó. És első látásra úgy tűnik, hogy nincs is kapcsolata a másik két angyal üzenetével, mindössze előre vetíti a Jelenések 16:19–19:2-3 verseiben leírt jeleneteket. Lapunk egy következő

számában be fogjuk bizonyítani, hogy „Babilon”, amelyre a második angyal utal, Jelenések 12-13 azon erőinek a szövetsége, amelyek kultuszát a másik két angyal elítéli.

Íme, egy másik érv arra vonatkozóan, hogy a három angyal szoros egységet alkot, és ugyanaz az üzenete: János a görögben az *akolouthéo* igét használja (jelentése: *elkísérni valakit, csatlakozni valakihez, követni valakit*). Ezt a szót használja János akkor is, amikor a Jézust *kísérő* tanítványokról ír. A három angyal nem egymás után szeli át az égboltot, ahogy egymást követik a pályaudvaron a vonatok, hanem a második csatlakozik az elsőhöz, elkíséri őt, egyesül vele, követi őt, a tanítványa lesz, ahogy János és András is követte Jézust, és Jakab, Péter és Filep csatlakozott hozzá.

A három angyal egyetlen mozgalmat alkot, és egységes üzenetet hirdet. Hárman vannak, és mégis egyek bizonyágtevésükben (1Jn 5:8), ahogy Jézus imádkozott János 17-ben, visszatükrözvén ugyanakkor az Istenséget, nyílt ellentétben a Jelenések 13-ben megemlített, egymással szövetségre lépett három hatalommal – a Babilont alkotó sárkánnyal, a fenevaddal és a hamis prófétával.

Fontosabb az, hogy ki ez a három angyal, és mit látunk bennük, mint az, hogy mit mondanak. Példát mutatnak egy fásult, megzavarodott, három ágra szakadt mozgalomnak: ultrakonzervatívokra, akik, amennyire csak tehetik, jobbra húznak; pseudo-evangélikus, elvilágiasodott liberálisokra, akik, amennyire csak tehetik, balra húznak; és a megfontolt közép hívői, akik örvendnek, hogy egyik táborhoz sem tartoznak. A három angyal küldetésünk modellje, amely küldetés azzal az előjoggal és kötelességgel kezdődik, hogy egyek legyünk ugyanabban a Léleekben, ugyanazt az üzenetet közvetítve a világnak.

A Szemle következő számaiban részletesen megvizsgáljuk a három angyal üzenetét, Babilon kilétét, a fenevad kultuszát (képét, jelét, nevét és nevének számát), valamint felvázoljuk azok sorát, akik nem fogadják el a hármasszöveg üzenetét. ■

Florin Lăiu, professzor, Adventista Teológiai Intézet.

1. Ellen G. White, *Sfaturi pentru scriitori și editori*, 30.2.
2. 28 *Fundamental Beliefs*, Seventh-day Adventist Church, 2015:6.
www.adventist.org/fileadmin/adventist.org/files/articles/officialstatements/28Beliefs-Web.pdf
3. Lásd: https://en.wikipedia.org/wiki/Three_Angels'_Messages.
4. Ellen G. White, *Letter 79*, 1900; *Bible Commentary*, 7:978.

ÁLDOTT ŐSZ GHEORGHE DOJÁN

Kéteztizenhat őszen Isten gazdagon megáldotta a Ialomița megyei Gheorghe Doja közösség adventista gyülekezetét, gazdagabban, mint eddig valaha. A Generál Konferencia által meghirdetett 2016–2107-es missziós év romániai terveihez igazodva („Románia Krisztusért”), a gyülekezet egy gazdag evangelizációs programot tervezett meg, amely vonzóbbnál vonzóbb tevékenységeket tartalmazott. Közösségünk több különleges meghívottnak örvendhetett, aki újjászületésre és teljes részvétellel buzdította a tagokat.

Tanulmányozás és odaszentelődés ima által

Az események 2016. október elsején kezdődtek. A Gheorghe Doja-i testvérek összefogtak, hogy imalelkületben Isten Szavát kutassák, és átadják magukat az Úrnak. Estéről estére a Szentlélek segítségét kérték, hogy erőben részesüljenek, és vágy szülessen meg szívükben a misszióban való teljes részvételre az előttünk álló különleges évben. Október 7-én és 8-án különleges meghívottunk, Teodor Huțanu testvér szolt közösségünkhöz, és üzenete megerősítette gyülekezetünk tagjaiban az érzést, hogy szükség van mindenikük teljes odaszentelődésére és a szolgálatban való teljes körű részvételre.

Közbenjáró ima és küldetés: „Gyere haza!”

2016. november 4-én és 5-én, péntek este és szombaton a gyülekezetnek kettős áldásban volt része. Petre Teofil testvér felelevenítette emlékeit azokról az évekről, amelyeket lelkészként ebben a gyülekezetben töltött. Az imaház terme szűknek bizonyult, mivel nagyon sok más „különleges meghívottunk” is volt, aki együtt akart örvendeni velünk.

Hat-hét héten keresztül, imalelkületben, névről névre haladva megkerestük azt a 128 személyt, aki az elmúlt években, ilyen vagy olyan módon közelebbi kapcsolatba lépett egyházunkkal, illetve a gyülekezettel. Közeli ismerősök által, személyre szabott levéllel meghívtuk őket a „Gyere haza!” című programunkra, és hála legyen Istennek, néhányan végleg visszajöttek közénk!

Igazság és hazugság között

Arról, hogy hogyan változtathatja meg Isten egy olyan embernek az életét, aki tíz éven keresztül hűségesen szolgálta az Ortodox Egyházat

(amelynek doktrínája teljes lényét átítatta, s amelynek védelméért bármit megtett volna) a Prahova megyei Vâlcănești-i Cristi Negrici testvér – egykori ortodox pap – beszélt. Éveken át tartó tapasztalatai balzsamként hatottak mind a gyülekezet tagjaira, mind a vendégekre és meghívottakra, akik zsúfolásig megtöltötték az imaházat.

„Ezért az időért!” – bibliai bemutatások

Godfrey Ngirishi bibliai előadásokat tartott december elején a gyülekezetünkben. Annyian voltak a bemutatásokon, hogy a folyosókra elhelyezett pótszékek sem voltak elegendők. A sorozat végén keresztséget tartottunk, amelyen négy lélek kötött szövetséget az Úrral.

Ez idő alatt a személyes szolgálatban érdekeltek is kiképzést kaptak. A Buzău megyei Glodeanu Sărat településről érkezett csoport – egy nap erejéig pedig a Konstanca megyei Topraisar gyülekezetének egy csoportja – segítségével gyülekezetünk az imaház alatt elkezdte missziós tevékenységét. Reggel hat órakor találkoztunk az imaháznál, majd imádkozás és tanulmányozás után terepre mentünk. Gheorghe Doja község szinte minden házába bekopogtattunk. Nap mint nap, a tereptevékenységet követően, misszionáriusaink újra találkoztak az imaháznál, hogy imádkozással zárják a napot.

Két hónap imádkozás, odaszentelődés, törődés, az egykori barátok megkeresése és házról házra történő látogatások után nem kis meglepetésben volt részünk, amikor láttuk, hogy értékes lelkek térnek vissza hozzánk, és megmaradnak a gyülekezetben! Tizennégy személy fejezte ki szándékát, hogy a legközelebbi alkalommal megkeresztelkedik! ■

Lejegyezte **Gabriel Kadar**, munténiai lelképásztor, és **Florin Gheorghe Văduva**, a Gheorghe Doja-i adventista gyülekezet lelképásztor

Tudtátok, hogy...

... a víz természetben történő körforgását Isten alkotta meg, és erről feljegyzést is találunk a Bibliában, Jób 36:27 versében?

„Hogyha magához szívja a vízcseppeket, ködéből mint eső cseperegnek alá.”

A NYÁJ BARÁNYKÁI
ALINA CHIRILEANU

Alina Chirileanu, az Unió Gyermekosztályának aligazgatója

IGAZ, VAGY HAMIS ÁLLÍTÁS?

Karikázd be a helyes választ!

1. Ismáel anyja Hágár volt.	I	H
2. Lázár felesége Mária volt.	I	H
3. Mátyást választották Júdás helyébe.	I	H
4. Illést a hollók táplálták.	I	H
5. Náhum Elkosból való volt.	I	H
6. Sádók pap volt.	I	H
7. Jézusnak voltak testvérei.	I	H
8. Keresztelő János Jézus nemzetségéből származott.	I	H
9. József fia volt Manassé és Júda.	I	H
10. Ádám Lót testvére volt.	I	H

NÖVÉNYEK A BIBLIÁBAN

Keress meg az alábbi táblázatban a Biblia által említett 10 növényt.

Segítség – Máté 13:31-32; Ésa 41:19; 4Mózes 11:7; Zsoltár 45:9; Énekek 4:14; Lukács 15:16; Énekek 4:13-14; 1Mózes 43:11; Hóseás 14:6; Máté 6:28; Máté 23:23.

C	M	A	N	D	U	L	A	J	R
K	D	M	U	S	T	Á	R	F	A
F	A	H	É	J	F	A	E	L	S
M	S	L	I	L	I	O	M	É	Z
K	O	R	I	A	N	D	R	U	M
N	T	E	G	O	L	A	J	F	A
F	U	S	Á	F	R	Á	N	Y	V
X	G	O	Y	C	D	A	L	O	É
Z	B	M	E	N	T	A	G	Y	P
H	I	Q	A	C	É	D	R	U	S

Máté 23:23 – menta
Máté 6:28 – liliom
Hóseás 14:7 – olajfa
1Mózes 43:11 – mandula
Énekek 4:13-14 – sáfrány
Énekek 4:14 – fahéjfa
Zsoltár 45:9 – aloé
4Mózes 11:7 – koriándrum
Ésa 41:19 – cédrus
Máté 13:31-32 – mustárfa

S	U	R	D	C	A	Q	I	H
P	Y	G	A	N	E	M	B	Z
É	O	C	D	A	L	O	X	G
V	N	A	R	A	F	S	F	U
A	F	A	O	L	A	J	N	T
Z	M	I	A	N	D	R	K	O
S	É	Z	L	I	O	M	M	S
L	S	F	A	H	É	J	F	A
A	R	F	A	K	D	M	U	S
R	A	J	D	A	N	D	U	L

Megoldások:

EGY PERCNYI CSEND

És lőn a Kislév nevű hóban, a huszadik esztendőben, hogy én Susán várában valék. És jöve hozzám Hanáni, egy az én atyámfiak közül, és vele együtt férfiak Júdából, és tudakozódtam tőlük a fogságból megszabadult maradék zsidók felől és Jeruzsálem felől. És mondának nékem: A fogságból megszabadult maradék zsidók ott, abban a tartományban nagy nyomorúságban és gyalázatban vannak; és azonfelül Jeruzsálem kőfala lerontatott, és kapui tűzben égtek meg! Hogy pedig meghalálám e beszédeket, leültem és sírtam és keseregtem napokon át, s böjtölék és imádkozám a mennynek Istene előtt” (Neh 1:1-4).

Az esemény Krisztus előtt 445-ben, december havában történt, Artaxerxész uralkodásának huszadik esztendejében, amikor Nehémiás a király pohárnoka volt. Ekkor lépett először kapcsolatba Nehémiás a rabságból visszatért száműzöttekkel. A küldöttséget Hanáni, Nehémiás testvére vezette, valószínűleg azért, hogy annál is hitelesebb legyen a találkozó.

A város leírásának komor képe – falai és kapui sem voltak már – erősen megrázta Nehémiást. Ő, aki olyan városban élt, amelynek magas falai és jól elrejtett kapui voltak, tökéletesen megértette honfitársai kétségbeesett helyzetét. Abban az időben egy várfalak és kapuk nélküli települést nem lehetett városnak nevezni. Inkább temetkezési helyhez hasonlított, mint egy városhoz. Nehémiás azonnal felfogta, milyen negatív következményei lehetnek ennek az áldatlan állapotnak a városra és annak lakóira nézve.

A prófétát módfelett meghatotta testvérei megaláztatásának híre, mivel ez a valóság a legnagyobb félelmeit is túlszárnyalta. Szíve remegni kezdett, könnycseppek csorogtak végig az arcán. Habár a királyi udvarban élt, és élvezte ennek az életnek minden privilégiumát, Nehémiás azonosult népével. A szülei Jeruzsálemben éltek, ő azonban már itt született. Mindezek ellenére úgy zokogott, mintha ő is azok közé tartozott volna, akik a ledöntött várfalak és felégett kapuk közt élnek. Nem tudjuk, mennyi ideig bánkódott, de a Biblia azt mondja, hogy „napokon át”.

Mivel a böjtölés megszokott lelki gyakorlat volt a rabság idején, Nehémiás úgy döntött, hogy négy

hónapig böjtöl a lerombolt városért. Istenhez fohászkodott közbelépésért, tudatában lévén annak, hogy mennyei gondviselés híján a város megsemmisülésre van ítélve. Az imák és a böjtölés eredményeként Nehémiás megértette, hogy ha van valaki, aki tehet valamit ezért a városért, az nem más, mint ő maga. A kockázatokat vállalva elhatározta, hogy megosztja lelke aggodalmait a királlyal, de a tervét is, hogy ő maga megy el, hogy személyesen vigye véghez a város újjáépítését.

Megvárta a napot, amikor a királyné a királlyal volt – ez ugyanis növelte az esélyeit. A király előtt a sírokról beszélt – habár nem ez volt a célja –, de így tett, mivel a király népének hagyománya nagy tisztelettel adózott az ősök sírjainak. Miután meghallgatta őt, az uralkodó egy nagyon rövid kérdést intézett hozzá, amely ugyanolyan rövid választ várt: „Mit kérsz tőlem?”

Ebben az oly fontos pillanatban rejlik az egész szövegrész szépsége: egy tanulságos lecke mindannyiunk számára. A király egy egyszerű kérdést tett fel, és határozott, pontos választ várt. Nehémiás azonban nem siette el a dolgot. Áthágva minden udvariassági szabályt, és megsértve az udvari etikettet, válaszadás helyett egészen mást tett.

A Bibliában ezt olvassuk: „És monda nékem a király: Mi az, amit kívánsz? És könyörgék a menny Istenehez” (Neh 2:4). Ez rendkívüli! Elkezdett a várva várt alkalom, és ő nem él a lehetőséggel, hanem elkezd imádkozni! Habár négy hónapon keresztül imádkozott, most újfent ezt teszi! Az átlagember számára elég lett volna a négy hónap, az ima emberének azonban ez nem. Nehémiás tudta, hogy mit akar mondani a királynak, de neki még mondania kellett valamit Istennek. Megvárakoztatja a királyt... még egy perc erejéig. Mennyi minden megváltozna az életünkben, ha a sorsdöntő pillanatokban szakítanánk egy percet az imára! ■

**AZ ELNÖK
OLDALA
GEORGEI
PIRLITU**

**MENNYI MINDEN
MEGVÁLTOZNA
AZ ÉLETÜNKBEN,
HA A SORSDÖNTŐ
PILLANATOKBAN
SZAKÍTANÁNK EGY
PERCET AZ IMÁRA!**

Georgei Pirlitu, a Moldvai Egyházterület elnöke

Ted Wilson elnök és az Adventista Egyház tagjainak közös missziója

2014 májusa

Manila, Fülöp-szigetek: nyilvános evangelizációk 76 gyülekezetben, kiscsoportos tevékenységek és házról házra történő bizonyosságtevések, amelyek eredményeként csak Manilában több mint 3100 személy keresztelkedett meg.

2015 májusa

Zimbabwe: több ezer önkéntes tartott bibliatanulmányokat. Egyetlenegy városban – Chitungwizában – több mint 1000 gyülekezeti tag járt házról házra, és mintegy 9000 bibliatanulmányt ajánlott fel az érdeklődőknek. 5043 személy végzett bibliakurzusokat, és 1085-en keresztség által szövetséget kötöttek az Úrral.

2016 májusa

Ruanda: 2200 imaházban és nyilvános teremben tartottak evangelizációs előadásokat.

2017 februárja

„Románia Krisztusért!”
Légy készen!

